

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רחלי טיקטין עדולם

תובע דוד כהן
ע"י ב"כ עו"ד משה אבקסיס

נגד

נתבע אריאל בן שימול
ע"י ב"כ עו"ד אורית בשן

פסק דין

1 לפניי תביעת לשון הרע בגין פרסומים שונים שבוצעו, ברשתות חברתיות, בהודעות וואטסאפ ובע"פ

2

3 **רקע ועובדות שאינן שנויות במחלוקת וטענות הצדדים בתמצית**

4 1. התובע, דוד כהן, עובד כ – 10 שנים כפקח בעיריית אשדוד, במחלקת הפיקוח העירוני
5 (להלן: "התובע"). התובע מתנייד על אופנוע, והוא מסייר באמצעותו באזורים עליהם הוא
6 מפקח.

7 2. מר ראובן מלכה שימש בזמנים הרלוונטיים כמנהל מחלקת הפיקוח באשדוד, ובמסגרת
8 תפקידו זה היה הממונה על התובע בעבודתו השוטפת (להלן: "ראובן").

9 3. הנתבע, אריאל בן שימול, היה בזמנים הרלוונטיים לתביעה, בעל חנות בגדים ואביזרי
10 לבוש, ברובע א', ברח' שבי ציון 6, בעיר אשדוד בשם "בסטה בשוק" (להלן: "החנות").
11 במקביל, היה הנתבע בעלים של עסקים נוספים בעיר.

12 את החנות נשוא התביעה, פתח התובע באמצע שנת 2018 והיא פעלה עד אמצע שנת 2020.

13 אביו של הנתבע, מר אהרון בנשימול (להלן: "אהרון" או "אביו של התובע"), היה עוזר
14 לנתבע בעבודה בחנות, בעיקר בשעות הבוקר. כך לעיתים היו הנתבע ואהרון נוכחים ביחד
15 בחנות, ולעיתים נכחו בה כל אחד בנפרד. לאביו של התובע נכות של 100% בביטוח הלאומי.

16 4. בזמנים הרלוונטיים לתביעה היה התובע אמון על הפיקוח ברובע א' בעיר, שם כאמור שכנה
17 החנות.

18 במסגרת תפקידו, היה התובע אמון על שמירת הסדר באזור שבפיקוחו, ועל אכיפת חוקי
19 ותקנות העזר העירוניים, לרבות התקנה בדבר "איסור הצבה והעמדה ברחוב של מתקן,
20 חפץ, מכשיר או מכונה, ללא היתר, או שלא לפי תנאי ההיתר". בזמנים הרלוונטיים מותר
21 היה להוציא מספר מסוים של מתקנים מחוץ לחנויות.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

5. אין מחלוקת כי בתקופה בה הופעלה החנות, קיבל הנתבע מהתובע, 3 דוחות בסך 730 ₪ כל אחד, בגין הצבה של סטנדים, קרטונים וסחורה, מחוץ לחנות, ללא היתר, וזאת במועדים כדלקמן: 24.06.19; 27.06.19; 20.09.19. כן רשם התובע לנתבע התראה ביום 16.12.19 (להלן: "הדוחות").
6. ממול חנות הנתבע, ברח' שבי ציון 9, מעבר לכביש דו סטרי ראשי, הייתה בזמנים הרלוונטיים לתביעה חנות כלי בית ומתנות, ששמה ENERGY, אותה ניהלה, כשכירה, הגב' שרה עזיז דוואי (להלן: "שרה"). התובע טוען כי שרה הייתה עדה לחלק מהאירועים.
7. בשלב כלשהו (לטענת הנתבע בשנת 2019, לטענת התובע באמצע שנת 2020), עבר התובע לפקח על רובע אחר. הנתבע טוען שהמעבר קשור לסכסוך עמו ואילו התובע טוען כי מדובר ברוטציה שגרתית בעירייה.
8. לטענת התובע, סביב אותם דוחות, מוצדקים לגישתו, שנתנו על ידו לנתבע, החלה מסכת פרסומים שביצע הנתבע נגדו, על מנת לפגוע בו ולהכפיש את שמו, והחלה נגדו מסכת התנכלויות, של הנתבע ואביו. הפרסומים והאירועים גרמו לו ולמשפחתו עוגמת נפש וסבל. הנתבע טוען מנגד כי לדוחות, לאירועים ולפרסומים נשוא התביעה, קדם אירוע של נטילת מגבות של התובע ללא תשלום מחנות הנתבע (להלן: "אירוע המגבות"), אשר הוביל את התובע להתנכל לנתבע ולאביו, באמצעות הגעה יומיומית לחנות, צילום החנות, ומתן דוחות והתראות לנתבע, ללא סיבה מוצדקת. ביום 20.09.19 התנכל התובע לאביו של הנתבע, כאשר בעקבות כך עבר אביו של הנתבע אירוע לבבי (להלן: "האירוע מ-20.09.19"). עוד טוען הנתבע כי גילה בהמשך שזו שיטה של התובע, משכבר הימים, לפיה הסוחרים בעיר אשדוד נותנים לתובע סחורה ללא תשלום, והתובע, בתמורה, נמנע מלקנוס אותם. כמו כן התברר לנתבע כי התובע עוסק בזמן עבודתו כפקח, במכירת בגדי מותגים ונעלים לבעלי עסקים באזורים עליהם מפקח. לגבי הפרסומים טוען התובע להגנת אמת דיברתי ולהגנת תום הלב. הנתבע טוען כי פנה לעירייה ודיווח לה אודות הנ"ל, אולם דבר לא השתנה, ולפיכך, מאחר ופניותיו נפלו על אוזניים ערלות, הוא נאלץ לבצע את הפרסומים נשוא התביעה. הפרסומים בוצעו בעידנא דריתחא.
- התובע בתגובה לנ"ל מכחיש מכל וכל את הטענות להתנכלות, מכחיש את אירוע המגבות, וכן את הטענות לגבי התנהלות דומה עם סוחרים אחרים, ומכחיש הטענות לגבי מכירת המותגים. באשר לאירוע מיום 20.09.19 טוען התובע כי אביו של התובע איים עליו, העליב אותו וניסה לתקוף אותו.
9. להלן יפורטו האירועים והפרסומים נשוא התביעה, כאשר יש לציין כי מרבית הפרסומים נשוא התביעה מצולמים/מתועדים והנתבע אינו מכחיש שביצע את הפרסומים. כמו כן להלן פירוט בעניין אירוע המגבות והאירוע מ- 20.09.19, שהינם אירועים מרכזיים המופיעים בטיעוני הצדדים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

האירועים והפרסומים נשוא התביעה

- 1
- 2 10. לטענת התובע, בתאריך 23.06.19 הגיע במסגרת עבודתו לחנות, והבחין במתקנים המוצבים
- 3 מחוץ לחנות, ללא היתר. הנתבע התבקש לפנות את המתקנים, מבלי שניתן לו קנס.
- 4 11. למחרת, ביום 24.06.19, הבחין התובע לטענתו שוב באותן החריגות. התובע ביקש מהנתבע
- 5 להזדהות ולמסור פרטים, אולם הנתבע סירב ואף החל לאיים ולקלל את התובע בכינויי
- 6 גנאי, כגון: "סמרטוט רצפה" ו"פח אשפה" (להלן: "הפרסום הראשוני").
- 7 פרטי העסק הושגו לבסוף באמצעות מזכירות הפיקוח, ולתובע ניתן דוח (ר' הדו"ח, נספח
- 8 ח' לראיות התובע, עמ' 25 לראיות).
- 9 לאחר מספר ימים, ביום 27.06.19, עת אהרון נכח בחנות, שוב היו מונחים בחזית החנות
- 10 לטענת התובע מתקנים ללא היתר. אהרון התבקש על ידי התובע, להכניס את המתקנים,
- 11 והשיב כי מצלצל לבנו – הנתבע, על מנת שינחה אותו מה לעשות. לאחר השיחה עם בנו,
- 12 הודיע אהרון לתובע שהוא לא מזיז את המתקנים, והתובע רשם לו דוח נוסף על סך 730 ₪
- 13 (ר' הדו"ח, נספח ח' לראיות התובע, עמ' 27 לראיות).
- 14 בזמן רישום הדוח, הגיע הנתבע לחנות והחל לקלל את ראובן, מנהלו של התובע, כשהוא
- 15 טוען שראובן שלח את התובע למקום.
- 16 12. לטענת הנתבע, במהלך חודש 07/2019, ובשל התנכלות התובע בנתבע ובאביו, פנה הנתבע
- 17 ללשכת ראש העיר, בבקשה כי יסייע לו לעצור את מסע הנקמה של התובע.
- 18 עוד טען הנתבע כי באמצע חודש 07/2019 התקיימה פגישה בלשכת ראש העיר, בנוכחות
- 19 יועצי ראש העיר, מר שמואל דוד ומר דניאל אוקנין, וכן בהשתתפות הנתבע, אהרון אביו,
- 20 אמו של הנתבע ואחיו.
- 21 הנ"ל גוללו בפני יועצי ראש העיר את האירועים, ואלו בתגובה מסרו כי התובע יועמד
- 22 לבירור משמעותי מול מנהל התפעול, אך בפועל דבר לא השתנה.
- 23 13. ביום 01.08.19 הגיע התובע לחנות כחלק מסיור שגרתי, וצילם את החנות לשם תיעוד
- 24 החריגות, וזאת מבלי לתת לנתבע דוח או התראה. הנתבע קילל וגידף את התובע לעיני
- 25 העוברים והשבים, באמירות כגון: "סמרטוט" ו – "עלוב נפש", תוך שהוא מצלם את
- 26 המתרחש (ר' הסרטון, נספח א', לכתב התביעה), (להלן: "הפרסום השני").
- 27 14. ביום 26.08.19, עבר התובע על יד החנות רכוב על הקטנוע, ועצר לטענתו, ליד גברת שנראה
- 28 היה כי זקוקה לעזרה עם רכבה. לטענתו, עוד בטרם הספיק לעצור במקום, ניגש אליו
- 29 הנתבע וגידף אותו שוב, לעיני העוברים השבים, במילים "עלוב נפש" ו- "סמרטוט", תוך
- 30 כדי שמצמיד את הפלאפון שלו לפרצוף התובע ומצלם אותו. האירוע צולם גם ע"י התובע
- 31 (ר' הסרטון נספח ב' לכתב התביעה), (להלן: "הפרסום השלישי"). באותו יום התובע לא
- 32 קיבל דו"ח מהנתבע. בסרטון לא רואים התגרות כלשהי או התנכלות מצד התובע. כמו כן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

1 ניתן לראות בסרטון כי אביו של הנתבע מבקש ממנו להפסיק ולחזור לחנות. כמו כן רואים
2 כי לאחר הקללות והגידופים, מתפנה הנתבע לעזור לאותה גברת.
3 15. בהמשך, פרסם הנתבע בפייסבוק, פרסומים בגנותו של התובע, בתגובות (תגובות)
4 לפרסומים (פוסטים) אחרים שהועלו בקבוצות ציבוריות של תושבי אשדוד, אשר לא עסקו
5 בתובע. כך ביום 26.08.19 במסגרת כתבה בדף הפייסבוק של "כאן דרום אשדוד" בנוגע
6 להתנהלותו של פקח אחר בעיר אשדוד, עליו הורעפו מחמאות, נכתבו ע"י הנתבע שורה של
7 תגובות כדלקמן: "תכירו פקח בעיריית אשדוד בשם דודו כהן עלוב נפש שרגיל למלא
8 שקיות בחנויות כדי לא לתת דוחות ולתת שקט! אצלי זה לא קורה אז האפס הזה כל בוקר
9 בא אליי לחנות מצלם נותן דוח על כלום והולך" (נספח ג' לכתב התביעה).
10 לדברים הנ"ל צירף הנתבע את הסרטון, נספח ב' לכתב התביעה, בו כאמור נצפה הנתבע
11 מצמיד טלפון לפניו של התובע וצועק לעברו "סמרטוט" ו- "עלוב נפש".
12 כמו כן צירף הנתבע סרטון בו צילם את התובע יושב על הקטנוע שלו, בכביש הסמוך לחנות,
13 ומתעסק עם הפלאפון, תוך כדי שהנתבע מטיח לעברו כי הוא מתעסק בטלפון בזמן נהיגה
14 (ר' הסרטון, נספח י' לראיות התובע).
15 מר ארי אטיאס, ככל הנראה פקח בעיריית אשדוד, רשם תגובה לדברים במסגרתה יצא
16 להגנתו של התובע, והנתבע השיב בתגובה: "אני יתן לך טיפ...אדוני הפקח הנכבד החבר
17 הסמרטוט רצפה שלך זה שבסרטון מתנכל אליי ולמאות עסקים סתם כי משעמם לו ואני
18 ידאג למרר לו את החיים כמו שהוא ממרר לי". ובהמשך: "ממש אחוות מרוויחי 5200 שח
19 שמתנכלים לאנשים שבאים להתפרנס חבורה של אפסים". וכן: "אצלי לא טוב שהעסק
20 שלי נמצא בפיקוח של הסמרטוט רצפה הזה החבר שלך...אני זה המתנכל פה. את
21 צודקת".
22 גבי בשם חגית קוסיבורוד, כתבה לנתבע שיפסיק להתנכל לאנשים הלא נכונים, ולדברים
23 אלו הגיב הנתבע: "...זה שאת חברה של אשתו של הפח אשפה הזה ירדת כבר לרמה הכי
24 נמוכה שאפשר..." (נספח ד' לכתב התביעה) (כל הנ"ל, להלן: "הפרסום הרביעי").
25 16. כמו כן, ביום 26.08.19 פרסם הנתבע בדף הפייסבוק של "עיריית אשדוד", ובדף הפייסבוק
26 של "אשדוד נט", גם כן כתגובה לפרסומים אחרים שהועלו, את הדברים הבאים: "שלום
27 לכולם, אני לא נוהג לעלות פוסטים כאלה כי בדרך כלל אני מתמודד עם הבעיות שלי
28 בעצמי.. שני פקחים מעיריית אשדוד מתנכלים אליי באופן שוטף... הפקח עדיין מגיע כל
29 שעתיים עדיין מצלם ועדיין נותן דוחות! בינתיים הגיעו ל 15 אלף שקל דוחות!!! אז אדון
30 הפקח דודו כהן ואדון מנהל שלו ראובן מלכה אתם בושה לעיר אשדוד! אתם פוגעים
31 בכוונת תחילה בפרנסה של בן אדם!... אדון יחיאל לסרי (הערת הח"מ – ראש עיריית
32 אשדוד דאז) נראה לך הגיוני לקבל דוח כשאני נמצא בחו"ל?...הדוחות שלי מגיעים אחרי
33 שעות העבודה שלי בשעה 9 ועשר בלילה!!!אני יוצא מהשוק ב7!!!...". גם לדברים הנ"ל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 צירף הנתבע את שני הסרטונים כאמור לעיל (ר' הפרסום, נספח ה' לכתב התביעה), (להלן: "הפרסום החמישי").
- 2
- 3 17. זאת ועוד, הנתבע פרסם בקבוצת וואטסאפ של סוחרים בעיר אשדוד, הודעות קוליות בהן דיבר בגנות התובע, כדלקמן: "חתיכת סמרטוט", "עלוב ממורמר על החיים שלו" "רוצה למלות שקיות בחינם ואצלי זה לא ילך אז הוא כל היום בא מצלם את החנות" (הקלטת הודעות קוליות, נספח ו' לראיות התובע) (להלן: "הפרסום השישי").
- 4
- 5
- 6
- 7 האירוע מיום 20.09.19 - ביום 20.09.19 בבוקר הגיע התובע לחנות וביקש מאהרון להזיז עגלות מהמרחב הציבורי אשר חסמו לגישתו את המעבר. אהרון סירב והחל לצעוק ולקלל את התובע. התובע קרא למנהלו שיגיע ובינתיים עבר לצד השני של הכביש. התובע רשם לנתבע דו"ח (ר' הדו"ח, נספח ח' לראיות התובע, עמ' 29 לראיות), עם הגיעו של המנהל לחנות, חזר גם התובע לחנות והחל לצלם את המשך האירוע. צפייה בסרטון מעלה כי אהרון החל לצעוק ולקלל את התובע "יא בן זונה...אלוקים ייקח אותך... יא הומו..." ובהמשך הניף אהרון לכיוונו של התובע בגד אותו אחז, ונדמה כאילו מתכוון לזרוק אותו על התובע. ובהמשך, התקרב אהרון לתובע והדף את המצלמה של התובע לכיוונו (ר' סרטון האירוע, נספח ה' לראיות התובע).
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
18. באותו היום פנה הנתבע בהודעות וואטסאפ למספר גורמים בכירים בעירייה (ר' התכתובת, נספח ד' לכתב ההגנה).
19. התביעה דן הוגשה ביום 23.09.19, ובמסגרתה ביקש התובע לחייב את הנתבע בגין פרסום לשון הרע בסך של 200,000 ₪.
20. לאחר הגשת התביעה, ביום 27.10.19, הגיש אהרון תלונה במשטרה נגד התובע בגין אירוע המגבות, ונפתח נגד התובע תיק פל"א 464411/2019.
- ביום 24.11.9 הוחלט לסגור את התיק, כאשר בסופו של דבר עילת הסגירה הייתה - "הנסיבות אינן מתאימות לחקירה/העמדה לדין".
- לבקשת הנתבע, הוריתי למשטרת ישראל להמציא לב"כ הנתבע את חומרי החקירה בתיק זה והם הוגשו לתיק זה ביום 01.02.21.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

1 להשלמת התמונה יצוין כי אהרון הגיש ערר על סגירת התיק, והתקבל אישור הפרקליטות
2 על הגשת הערר, כאשר באישור נרשם כי החלטה צפויה להתקבל עד ליום 24.04.22, (ראה
3 אישור פרקליטות המדינה על פתיחת תיק ערר מיום 11.10.21). בהשלמה לאמור יצוין כי
4 עד מועד כתיבת שורות אלה, לא הוגשה החלטת הפרקליטות בערר.
5 21. באותו יום בו הגיש אהרון תלונה למשטרה נגד הנתבע, ב – 27.10.19, גם פנה הנתבע למר
6 אילן בן עדי, מנכ"ל עיריית אשדוד, ועדכן אותו בדבר הגשת התלונה במשטרה ועל קיומם
7 של מקרים דומים לטענתו, בהם נהג התובע לסחוט את סוחרי העיר (ר' הפניה, נספח ה'
8 לכתב ההגנה).
9 22. ביום 10.11.19 הגיש הנתבע תלונה כנגד התובע למבקר עיריית אשדוד, מר שלמה בן עזרא.
10 ביום 26.04.20 הגיש הנתבע תלונה לנציב תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה שכותרתה:
11 **"תלונה עבור עובד עירייה בשל אכיפה בררנית אשר פועל בחוסר תום לב ובניגוד עניינים**
12 **מתוקף תפקידו ומנצל את כוחו לרעה"**. התלונה עסקה הן באירוע המגבות, והן בהתנכלות
13 נטענת מצד התובע, והן בגין טענה לפיה התובע נהג למכור פרטי לבוש בזמן מילוי תפקידו,
14 ובין היתר גם לעסקים באזור פיקוחו (ר' נספח 13 לראיות התובע). הטענות הועברו ממשרד
15 מבקר המדינה, לבירור מול הגורמים הרלוונטיים בעירייה, וביום 04.06.20 נערך לתובע
16 בירור משמעותי בעירייה ע"י מנהלת משאבי אנוש, כאשר בסיומו נמצא כי נפל פגם
17 בהתנהלותו של התובע בעניין מכירת המותגים, אך לאור כל מה שהובא בפניה, אין לנקוט
18 כלפיו באמצעי משמעת. ביום 16.07.20 ניתנה החלטת מנהלת משאבי אנוש בבירור
19 המשמעותי, כאשר ביום 19.08.20 הודע לנתבע אודות ההחלטה, על ידי נציב תלונות הציבור,
20 משרד מבקר המדינה, וכך נרשם באותו מכתב: **"בבירור המשמעותי התברר כי הפקח אכן**
21 **מכר זוג נעליים לאחת מעובדות החנות ואשתו של הפקח סייעה לאותה עובדת לרכוש**
22 **באמצעות האינטרנט מספר זוגות נעליים נוספים. לעניין הטענה כי הפקח פעל במסגרת**
23 **מכירה קבועה וגבה מקדמת תשלום מעובדת החנות, הסביר הפקח כי במספר אירועים**
24 **קטן, אשתו דרשה מקדמה באותה עובדת שכן הרכישה התבצעה באמצעות כרטיס**
25 **האשראי של אשתו....בסיכומו של הבירור המשמעותי, מנהלת משאבי אנוש הגיעה**
26 **למסקנה לפיה נפל פגם בהתנהלותו של העובד והוא לא היה צריך להיקלע לאירוע מכירה**
27 **כאמור. מנהלת משאבי אנוש הוסיפה כי מדובר בשיקול דעת שגוי של העובד ולא ננקטת**
28 **סנקציה נוספת נגדו אולם אירוע זה יעמוד כנגד הפקח בכל מקרה של כשל בתפקידו**
29 **במהלך השנה הקרובה"**. באשר לאירוע המגבות נרשם כי בשל התלונה התלויה ועומדת
30 במשטרה בחדש ל"גניבת" המגבות, אין מקום לברר עניין זה במישור המשמעותי (ר'
31 התלונה, נספח 13 לתצהיר הנתבע; ר' ההחלטה שניתנה בבירור, מסמכים 51 – 53 לראיות,
32 ראה מכתב המבקר מיום 19.08.20 לנתבע המודיע לו את תוצאות הבירור, נספח 14 לתצהיר
33 הנתבע).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע הלין על תשובה זו לגבי המגבות, ונענה ביום 30.12.20 על ידי המבקר שהוא יכול
2 להגיש ערר לפרקליטות בעניין זה (ראה מכתב נציבות תלונות הציבור מיום 30.12.20).
3 הנתבע גם הלין על תוצאות הבירור המשמעותי לתובע, ושלה ביום 09.09.20 מכתב
4 באמצעות בא כוחו למנהל משאבי אנוש בה קבל על כך שלא ננקטה כל סנקציה נגד התובע
5 בסיום הבירור. ביום 30.09.20 התקבלה תגובת העירייה לפיה לא מצאה לנכון לשנות
6 מהחלטתה.
7 23. ביום 22.11.19 הגיש התובע תלונה בגין איומים, תיק 505977/19. לא הומצא חומר חקירה
8 מתיק זה ולא הודע לבית המשפט תוצאות החקירה (ראה אישור על הגשת התלונה, נספח
9 ט' לראיות התובע).
10 24. ביום 16.12.19 נתן התובע לנתבע התראה בגין החנות בשל הצבה/העמדה ברחוב של מתקן
11 שלא לפי תנאי ההיתר, בחנות נשוא התביעה (ר' נספח ח' לראיות התובע, עמ' 23).
12 25. ביום 20.04.20 ניתנה לנתבע התראה בעניין החנות נשוא התביעה, על ידי פקח אחר, ולא על
13 ידי התובע (ר' נספח ח' לראיות התובע, עמ' 23).
14 26. בשנת 2020 הושחת רכבו של התובע מספר פעמים, והוא הגיש 4 תלונות למשטרה בגין כך
15 (ראה אישור על הגשת התלונות וכן תמונות הרכב, נספח ט' לראיות התובע) (לא הודע לבית
16 המשפט תוצאות חקירת המשטרה בעניין זה).
17
18

פירוט אירוע המגבות

- 19 27. לטענת הנתבע, מיום הקמת החנות, שררו יחסים רגילים ונורמליים, בין התובע לבין הנתבע
20 ואביו, אשר התבטאו בשיחות חולין ובברכות שלום, כאשר מעולם לא פנה התובע לנתבע
21 או לאביו בדרישה כלשהי, או באזהרה, ומעולם לא נתן להם דוח.
22 לטענתם טרם כל האירועים שפורטו לעיל, בחודש 04/2019 (במקום אחר נכתב 20.06.19),
23 הגיע התובע לחנות, בזמן שאהרון נכח בה לבדו, וביקש לקחת מגבות, שנמכרו אז בעלות
24 של 4 ב – 100 ש"ח, על מנת להראות אותן לאשתו, וציין שאם היא תרצה אותן, הוא ישלם
25 עבורן. בקשתו של התובע הייתה תמוהה בעיניו של אהרון, אך הוא הסכים לכך, שכן לא
26 רצה לקלקל את היחסים עם התובע.
27 כחודש לאחר מכן, פנה אהרון לתובע ושאל באופן מנומס ואדיב מה לגבי התשלום בגין
28 המגבות, והתובע השיב לו ברוגז, בכעס ובאופן ציני – "אה כן אטפל בזה".
29 יום - יומיים לאחר מכן, הגיע התובע לחנות והשיב את המגבות שלקח, כשהן משומשות,
30 מלוכלכות, מקומטות, וכאשר התובע כלל לא הציע לשלם עבורן.
31 מרגע זה ואילך החל התובע להתנכל לנתבע ולאהרון. התובע היה מגיע לחנות מידי יום,
32 מצלם אותה, ונותן התראות ודוחות בגין סחורה וסטנדים שהועמדו מחוץ לחנות. כך כבר
33 יום לאחר שהשיב את המגבות, הגיע התובע לחנות, צילם אותה, ונתן לנתבע דוח, כאשר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

1 אותה סחורה בגינה ניתן הדוח הייתה תלויה קודם לכן, באותו האופן, ולא ניתנה בעניין זה
2 כל הערה או אזהרה מצד התובע.
3

נקודות עיקריות בהליך

5 28. לבקשת התובע, ניתן צו המורה למחלקת הפיקוח העירוני לתן פירוט דוחות שנתנו לעסקיו
6 של הנתבע משנת 2017 ועד אותו מועד, וכן פירוט בקשות / עררים שהוגשו ע"י הנתבע בגין
7 אותם דוחות. תוצרי הצו הוגשו לתיק ביום 09.03.21, וצורפו לראיות התובע כנספח ח'.

8 29. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית וכן ראיות לתיק, כאשר לבקשת התובע ובהסכמת
9 הנתבע, הגיש הנתבע ראיותיו ראשון.

10 הנתבע הגיש תצהיר מטעמו, ומטעם אהרון אביו. כמו כן, להוכחת טענותיו לפיהן התובע
11 מקבל טובות הנאה מבעלי עסקים בתמורה לאי מתן דוחות, הוגש תצהיר מטעם מר אברהם
12 אבי שועל (להלן: "אביו"), בזמנו בעלים של מסעדת "אמריקן שניצל". בנוסף, להוכחת
13 הטענה לפיה הנתבע נהג למכור מותגים בזמן עבודתו כפקח, ולהוכחת הטענה לפיה כי
14 התובע התנכל והטריד את הנתבע ואת אביו, הובאה תצהירה של הגב' שרה מהחנות ממול.
15 בהמשך, לאחר הגשת ראיות התובע, ביקש הנתבע להגיש תצהיר נוסף, של הגב' לילך אדרי,
16 אשר עוסקת במכירת בגדי מותגים, ועדותה הובאה בקשר עם הטענה כי הנתבע מכר
17 מותגים בזמן עבודתו. הבקשה התקבלה והתצהיר הוגש לתיק.

18 התובע הגיש תצהיר מטעמו, מטעם אשתו הגב' ליאת ארוש כהן, וכן תצהיר מטעם ראובן.
19 30. בתיק התקיימו שתי ישיבות הוכחות, בהן נחקרו העדים מטעם הצדדים, ולאחר מכן הוגשו
20 סיכומי הצדדים.
21

דיון והכרעה

22 לאחר שעיינתי בטענות, בראיות ובעדויות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין התביעה להתקבל,
23 והכל כפי שיפורט להלן.
24
25

האם הפרסומים מהווים לשון הרע

26 31. כאמור לעיל, הנתבע אינו מכחיש שביצע את הפרסומים נשוא התביעה. הפרסומים שבוצעו
27 מתועדים והוגשו לתיק. כמו כן לא הוכחה הטענה לפיה יש בפרסומים משום לשון הרע
28 ואף בית המשפט סבור כי הפרסומים נשוא התביעה מהווים לשון הרע, כאשר יש לחלק את
29 הפרסומים לקבוצות על פי חומרתן, כפי שיפורט להלן.
30

31 32. בפרסומים חזרו ונשנו אמירות כגון— "סמרטוט רצפה", "פח אשפה", "אפס", אשר הוטחו
32 כלפי התובע, הן בפרסומים שבוצעו בעל פה והן בפרסומים שבוצעו בכתב.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 פסיקה ענפה אשר דנה בקללות וגידופים, קובעת כי לא בכל מקרה ייחשבו קללות וגידופים
2 כלשון הרע, כאשר הדבר תלוי בחומרת הדברים ובנסיבות בהן נאמרו הדברים.
3 צפייה בתיעוד האירועים, העלה כי המדובר בדברים שהטיח הנתבע כנגד התובע, בצעקות,
4 ותוך הצמדת פלאפון לפרצופו של התובע, וצילומו בזמן הטחת הדברים כנגדו. האירועים
5 הנ"ל התרחשו ברחוב לעיני הציבור שנכח בקרבת החנות, וזאת בזמן בו פעל התובע
6 במסגרת תפקידו וכשהוא על מדים.
7 אמירות וגידופים כנ"ל פורסמו גם בכתב בקבוצות ציבוריות בפייסבוק, לשם גם צורפו
8 הסרטונים שצילם הנתבע תוך כדי שהוא מגדף את התובע כאמור.
9 כמו כן אותן אמירות נאמרו גם בהודעות קוליות בקבוצת וואטסאפ של סוחרים בעיר.
10 33. בנסיבות העניין, ובהתחשב בחזרה העקבית על אותם הגידופים, במספר הזדמנויות שונות
11 ובמספר זירות שונות, ובשעה שהדברים הוטחו כנגד עובד ציבור בזמן מילוי תפקידו.
12 מצאתי כי יש באמירות הנ"ל כדי להשפיל את התובע בעיני הבריות או לעשותו מטרה
13 לשנאה, לבוז או ללעג מצדם. כמו כן יש באמירות הנ"ל כדי לפגוע במשרתו של התובע.
14 34. הדברים שנאמרו במסגרת הפרסומים הרביעי, החמישי והשישי, מהווים אף הם לשון הרע
15 והם אף תמורים יותר מהקללות והגידופים שהושמעו בפרסום הראשון, השני והשלישי.
16 המדובר בתגובות שפורסמו בדפי פייסבוק ציבוריים של תושבי העיר אשדוד, בהם צוין
17 שמו של התובע, תפקידו, וכן צורפו סרטונים שצילם הנתבע את התובע תוך שמטיח נגדו
18 גידופים כגון "פח אשפה" "עלוב נפש" "אפס".
19 בתגובות הנ"ל הוסיף הנתבע ופרסם כעובדה כי התובע "רגיל למלא שקיות בחנויות כדי
20 לא לתת דוחות ולתת שקט", היינו, רגיל לקבל טובות הנאה מבעלי עסקים בתמורה לאי
21 מתן דוחות, וכי הוא "מתנכל" לנתבע ולמאות עסקים שבאים להתפרנס "סתם כי משעמם
22 לו", וכי התובע ומנהלו, ראובן הינם "בושה לעיר אשדוד" וכן "פוגעים בכוונה תחילה
23 בפרנסה של בן אדם". כן ציין הנתבע כעובדה, כי הדוחות שנתן לו התובע "בינתיים הגיעו
24 ל 15 אלף שקל דוחות", כי קיבל דו"ח כשהוא נמצא בחו"ל, וכי הדוחות מגיעים אחרי
25 שעות העבודה בשעות הלילה.
26 גם בהודעה קולית בקבוצת וואטסאפ של הסוחרים, הכפיש הנתבע את שמו של התובע
27 בטענה כי התובע "רוצה למלא שקיות בחינם" ומאחר שלא הולך לו אז הוא "כל היום בא
28 מצלם את החנות".
29 המדובר בהאשמות חמורות שהושמעו בהזדמנויות שונות ובפני פורומים שונים, אשר יש
30 בהן כדי לייחס לתובע התנהגות בלתי הולמת, בלתי מוסרית ואף פלילית, וזאת במסגרת
31 מילוי תפקידו כעובד ציבור, תוך ניצול סמכויותיו, מתן דוחות בלתי מוצדקים, ואף לקיחת
32 שוחד, טובות הנאה וסחטנות.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

1 ברי כי יש באמירות כגון דא כדי לפגוע בשמו של התובע, כדי לשמו ללעג ולבוז בעיני
2 הבריות, וכדי לפגוע במשלח ידו ובפרנסתו.
3

האם הפרסומים חוסים תחת הגנת אמת הפרסום

5 35. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע כי הגנת "אמת הפרסום" בנויה משני יסודות
6 מצטברים, אמיתות הפרסום, וקיומו של עניין ציבורי הנלווה לפרסום.
7 36. הלכה היא, בעניין הגנת אמת הפרסום, כי עצימות הראיות להוכחת ההגנה, צריכה להיות
8 בהלימה עם חומרת הפרסומים המהווים לשון הרע. כך כאשר מדובר בפרסומים
9 המייחסים לנפגע מעשים פליליים או בלתי מוסריים, יידרשו ראיות בעלות משקל רב וכבד
10 יותר מהנדרש בדרך כלל בהליכים אזרחיים, על מנת להוכיח כי הפרסום הינו אמת (ר'
11 סקירת הפסיקה בעניין זה, כפי שהובאה בע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (פורסם
12 במאגרים משפטיים)).
13

האם אירוע המגבות הוכח?

15 37. אירוע נטען זה, הוא האירוע העיקרי עליו מבסס הנתבע את טענת אמת הפרסום. כך בעצם
16 מנסה הנתבע להצדיק את הפרסום לפיו התובע "רגיל למלא שקיות בחנויות כדי לא לתת
17 דוחות ולתת שקט".
18 אם כן נשאלת השאלה, האם אירוע זה אכן קרה.
19 38. ע"פ גרסת הנתבע ואביו, במעמד האירוע נכחו לכאורה רק אהרון והתובע, ואילו אהרון
20 סיפר לנתבע מאוחר יותר על הדברים.
21 להוכחת האירוע הובא תצהירו של אהרון, בו גולל את האירוע כפי שפורט לעיל.
22 מנגד, התובע הכחיש את האירוע.
23 אם כן המדובר במצב של מילה כנגד מילה, ולפיכך על בית המשפט להיעזר ביתר הראיות
24 והעדויות שלפניו, ולרבות במהימנותם של העדים, כפי שהתרשם מהם בית המשפט.
25 39. בגרסאותיהם של הנתבע ושל אהרון, במהלך חקירתם הנגדית, התגלו סתירות ואי דיוקים.
26 הנתבע נחקר בעניין זה והעיד כי שמע מאביו על כך שהתובע לקחת מגבות להראות לאשתו,
27 באותו היום שאירע הדבר, וראו עדותו: "כשהגעתי לחנות הוא סיפר לי את הסיפור ואמר
28 לי את המילים האלה "דודו הפקח לקח כמה מגבות ולא שילם" שאלתי למה לא שילם
29 אמר שהוא רצה להראות קודם לאשתו. אני כעסתי, זה לא מקובל עליי הדברים האלה
30 אבל היה בתוכי תחושה שיבוא וישלם את זה." (פרו' עמ' 11 ש' 5-2).
31 לעומת זאת אהרון העיד כי בהתחלה כלל לא סיפר לבנו, הנתבע, על אירוע לקיחת המגבות,
32 וזאת על מנת למנוע אי הבנות.
33 "ש. אתה אומר לא אמרתי לבן שלי?..."

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 ת. לא אמרתי לו על המגבות. בדיעבד אני מצטער שהכל התפוצץ.
- 2 ש. אתה אומר שלא אמרת לו בהתחלה על המגבות כשהחזיר התובע את המגבות מי נכח?
- 3 ת. בחנות יש מחיצה. יש פה חנות ועוד חנות. יש קיר קטן. הבן שלי היה בחנות השניה.
- 4 בא זרק את זה והלך. לא אמרתי את זה לאריאל אז.
- 5 ש. זאת אומרת כשהיה ענין החזרת המגבות אריאל לא ידע על זה?
- 6 ת. לא. כי לא רציתי שיקרה משה ויהיו אי הבנות.
- 7 40. כמו כן נמצאו סתירות בגרסאותיו של אהרון באשר למועד קרות האירוע.
- 8 בכתב ההגנה וכן בתצהיר עדותו הראשית של אהרון, נרשם, כי אירוע לקיחת המגבות אירע
- 9 בחודש 04/2019.
- 10 לעומת זאת, עיון בחומרי החקירה במשטרה בעניין התלונה שהגיש אהרון בטענה
- 11 ל"גניבה", מעלה כי במסגרת הודעתו של אהרון במשטרה (מיום 27.10.19), הודיע הנ"ל כי
- 12 אירוע לקיחת המגבות התרחש ביום 20.06.19.
- 13 כאשר אהרון נשאל באשר לסתירה בין המועדים הנטענים, השיב כי אינו זוכר תאריכים
- 14 ולא יודע לומר איזה מהתאריכים הוא הנכון (ר' עדותו בפרו' עמ' 35 ש' 1-4).
- 15 41. התגלו גם סתירות בין העדות של אהרון בפני בית משפט זה לבין עדותו במשטרה.
- 16 בעדותו במשטרה אהרון לא ציין כי המגבות הוחזרו לבסוף (כשהן משומשות לטענתו).
- 17 זאת ועוד, בעוד בהליך כאן טענו הנתבע ואהרון, כי עד אשר נשאל התובע בעניין המגבות,
- 18 הוא מעולם לא פנה אליהם בדרישה או באזהרה כלשהי בעניין הסחורה, הרי שבהודעתו
- 19 במשטרה גולל אהרון את אירוע לקיחת המגבות, ככזה שהתחיל לאחר שתובע פנה אליו
- 20 בדרישה להזיז את הבסטות כדי שלא יחסמו את המעבר, והוא סירב לכך.
- 21 42. בהקשר זה, יש להתייחס גם למועד בו הגיש אהרון את התלונה במשטרה, ביום 27.10.19,
- 22 היינו, מספר חודשים לאחר קרות האירוע הנטען, וכחודש לאחר שהתובע הגיש נגד אהרון
- 23 תלונה בגין תקיפה (תיק פל"א 415331/2019 מיום 20.09.19). כמו כן התלונה הוגשה כחודש
- 24 לאחר הגשת כתב התביעה בהליך דנן. דומה לפיכך כי יש לתהות באשר לתזמון הגשת
- 25 התלונה, והמניעים מאחורי הגשתה.
- 26 כאשר אהרון נשאל בחקירתו הנגדית מדוע הוגשה תלונה כעבור מספר חודשים ממועד
- 27 קרות האירוע הנטען, השיב: "חשבתי שזה יגמר בדרכי נועם..." (פרו' עמ' 35 ש' 11).
- 28 43. גרסתו של התובע לעומת זאת הייתה עקבות לאורך כל הדרך, והיא שהדברים לא היו ולא
- 29 נבראו. ראו עדותו של התובע במשטרה: "הוא מעליל עליי עלילות הכל שקר וכזב... קיבל
- 30 ממני דוחות ואף תקף אותי ופתחתי לו תיק במשטרה, ואני בתביעה אזרחית עם בנו אריאל
- 31 על פגיעה בשמי הטוב והעלבת עובד ציבור... הוא מעליל עליי עלילות שווא שם וגם מאיים
- 32 עליי שיגיד שגנבתי..." כאשר התובע נשאל אם לקח מאהרון מגבות בלי לשלם, השיב:
- 33 "בחיים לא....".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 ראו גם מה עדותו של התובע בתצהירו: "מעולם לא לקחתי או השאלתי סחורה או ציוד
2 מחנות הבגדים מאהרון או הנתבע או מאחד העובדים וככל הנראה טענה זו יוצרה בדיעבד
3 לאחר הגשת כתב התביעה, הכל על מנת לייצר מציאות מדומה מופרכת שאינה נכונה"
4 (סעיף 11 לתצהיר התובע).
- 5 44. ליאת, אשתו של התובע, הכחישה אף היא כי קיבלה מגבות מהחנות של הנתבע, והצהירה
6 בעניין זה: "מעולם לא קיבלתי מגבות ללא תשלום מידי בעלי, התובע, מהחנות של הנתבע
7 ואביו, ובטח שלא החזרתי מגבות לאחר שימוש לחנות כזו או אחרת.. מעולם לא קניתי לא
8 אני ולא בעלי, התובע, בחנות של הנתבע ואביו...באותם מועדים רלוונטיים התגוררנו בבית
9 חמותי ובהתאם לא נהגתי באותה עת לבצע רכישות לבית שלי וככלל אינני נוהגת לבצע
10 רכישות באזור בו נמצאת החנות של הנתבע ואביו" (סעיפים 4-6 לתצהירה של ליאת).
- 11 וראו גם עדותה במהלך חקירתה הנגדית: "בעלי אף פעם לא הביא משהו הביתה חוץ
12 מקניות של סופר. אני מתעסקת בזה. הוא לא מתעסק בזה. במיוחד כשגרתי אצל חמותי"
13 (פרו' עמ' 40 ש' 14-15).
- 14 45. באשר לטענה כי המגבות הוחזרו משומשות ומלוכלכות, הרי שלא הובאה כל ראיה או עדות
15 חיצונית לכך, למעט עדותו של אהרון בעניין זה.
- 16 46. יש לציין גם כי לא אסמכתאות בדבר פניות ו/או תלונות שהוגשו על ידי הנתבע אל מי
17 מהגורמים הרלוונטיים בעירייה, בנוגע ללקיחת מגבות ללא תשלום, בסמוך לאחר האירוע,
18 וקודם להגשת התביעה דנן.
- 19 לטענת הנתבע, מיד לאחר הדוחות הראשוניים שקביל מהתובע בחודש 06/2019, פנה
20 לבכירים בעירייה בטענה להתנכלות מצדו של התובע וגולל בפניהם את אירוע לקיחת
21 המגבות. עוד טען הנתבע כי באמצע חודש 07/2019 נפגש עם יועצי ראש העיר מר שמואל
22 דוד ומר דניאל אוקנין בעניין זה, ואלו הבטיחו לנתבע כי יערך בירור משמעותי בעניינו של
23 התובע. לא הובאה אולם כל אינדיקציה לקיומה של הפגישה עם יועצי ראש העיר, למועד
24 קיומה, ולטענות שהועלו כנגד התובע באותה פגישה.
- 25 גם בפניות וואטסאפ של הנתבע אל גורמים בכירים בעירייה, מיום 20.09.19, בנוגע
26 להתנהלות התובע באירוע מאותו היום, לא הוזכר עניין לקיחת המגבות.
- 27 47. לאור כל המקובץ לעיל, אני קובעת, כי לא עלה בידי הנתבע להוכיח את הטענה לפיה התובע
28 לקח מגבות ללא תשלום, וכי השיבן כשהן משומשות ומלוכלכות.
29 היות ולא הוכח מקרה בודד זה, כך וודאי שלא הוכח כאמת הפרסום לפיו התובע: "רגיל
30 למלא שקיות בחנויות".
- 31
32
33

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

האם הוכחה התנכלות מצדו של התובע, כלפי הנתבע וכלפי אהרון

- 1
- 2 48. כחלק מהפרסומים, פרסם הנתבע כי התובע מתנכל לו ולמאות עסקים, סתם כי משעמם
- 3 לו. כך גם פרסם הנתבע, כי התובע מגיע כל שעתים, מצלם את החנות ונותן דוחות שהגיעו
- 4 כבר לסך של 15,000 ₪. כך גם פרסם הנתבע שנרשמו דוחות לחנות כאשר הוא בכלל שהה
- 5 בחו"ל וכן התקבלו בשעות הלילה, עת החנות הייתה סגורה.
- 6 49. לטענת הנתבע, ההתנכלות ע"י התובע החלה לאחר שנשאל ע"י אהרון בעניין המגבות. אז
- 7 לטענת הנתבע, הפך התובע את עורו כלפיהם, בעוד לפני כן, מעולם לא הזהיר או העיר
- 8 בעניין אותם הסטנדים שעמדו בחוץ.
- 9 50. אציין כי מאחר שהוכרע לעיל, כי לא הוכח אירוע לקיחת המגבות ע"י התובע ו/או השבתן
- 10 כשהן משומשות ומלוכלכות, הרי שלא ניתן גם לקשר את מתן ההתראות והדוחות ע"י
- 11 התובע, לאותו אירוע.
- 12 51. לא הוכחו ע"י הנתבע הפרסומים לפיהם התובע נהג לפקוד את החנות "כל שעתים", או כי
- 13 נתנו לנתבע דוחות בזמן ששהה בחו"ל. הוכח כשקרי גם הפרסום לפיו ישנם דוחות שנתנו
- 14 ע"י התובע בשעות הלילה, כשהחנות סגורה, וזאת כאשר פלט הדוחות מעלה כי הדוחות
- 15 נתנו בשעות הבוקר (ר' נספח ח' לראיות התובע). כמו כן, הוכח כשקרי הפרסום לפיו הנתבע
- 16 קיבל מהתובע דוחות בסכום מצטבר של 15,000 ₪, כאשר סך שלושת הדוחות שנתנו ע"י
- 17 התובע הגיעו לסך של 2,190 ₪ בלבד (קרן). וראו גם הודאתו של הנתבע בחקירתו הנגדית,
- 18 לפיה, עובדתית, פרסום זה אינו נכון והוא הפריז בו: "ש. עובדתית אותו סכום לחיוב של
- 19 15,000 ₪ זו עובדה נכונה? ת. לא. אני קצת הגזמתי בסכומים." (פרו' עמ' 12 ש' 28-29).
- 20 52. עיון בדוחות שניתנו לנתבע על ידי התובע מעלה גם שכולם ניתנו בשעות הבוקר ואף אחד
- 21 מהם לא בשעות הערב (ראה נספח ח' לראיות התובע), בניגוד למה שכתב הנתבע באחד
- 22 הפרסומים - "הדוחות שלי מגיעים אחרי שעות העבודה שלי בשעה 9 ועשר בלילה!!
- 23 אני יוצא מהשוק ב7!!!...".
- 24 53. התובע לא הכחיש בחקירתו הנגדית כי נכח באזור החנות לעיתים תכופות, כאשר ציין כי
- 25 מדובר בציר ראשי של הרובע, דרכו גם היה מגיע מידי יום לעבודתו ברובע. כך לטענתו עת
- 26 שהיה רואה חריגה, היה עוצר מצלם, מבקש להכניס, וכשלא היה שיתוף פעולה היה נותן
- 27 דוח (ר' עדות התובע בפרו' עמ' 45 ש' 16-31).
- 28 54. כמות הדוחות / התראות שנתנו, וטווח הזמנים ביניהם, אינם מלמדים על התנכלות.
- 29 המדובר בשלוש דוחות והתראה אחת, בטווח זמן של כשנה (מחודש 06/2019 אז ניתן הדוח
- 30 הראשון, ועד אמצע שנת 2020, אז עבר התובע לפקח על רובע אחר).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 55. מהעתק הדוח הראשון מיום 24.06.19 (ר' נספח ח' עמ' 25 לראיות התובע), עולה כי יום
2 קודם למתן הדוח, התבקש הנתבע לפנות את המתקנים האסורים, אך לא נענה לבקשה
3 ויום לאחר מכן הוציא החוצה את אותם המתקנים, או אז ניתן הדוח הראשון ע"י הנתבע.
4 56. כמו כן, לא נטען בהליך דן, ולפיכך גם לא הוכח ע"י הנתבע, כי המדובר בדוחות שאינם
5 מוצדקים. במסמכים שהתקבלו מעיריית אשדוד נמצאה רק פנייה אחת של הנתבע, מיום
6 15.09.19, בה ביקש התובע ביטול הדו"ח או תשלום קרן הדו"ח, כאשר הבקשה התמקדה
7 במצבו הכלכלי של הנתבע, ולא נטען כי הדוחות אינם מוצדקים. בתגובה הסכימה העירייה
8 להפחית את תוספת הפיגורים וכן הסכימה לפרוס את החוב בתשלומים.
9 ר' בעניין זה גם תצהירו של ראובן, לפיהן לא נפל פסול במתן הדוחות על ידי התובע: "מעיון
10 בדוחות אשר הוצאו לנתבע ולאביו בין על ידי הפקחים בין על ידי התובע, בין בשוק בין
11 ברובע א', מצאתי כי כל הדוחות מוצדקים ללא צל של ספק...לפי מיטב ידיעתי הנתבע לא
12 השיג על האמור ולא בוטל הדוח אלא הנתבע רצה אף להגיע להסדר". ראובן לא נחקר על
13 הצהרה זו ע"י ב"כ הנתבע, ולפיכך היא לא נסתרה.
14 כך גם עולה מתצהירו של ראובן, כי התובע לא ביצע על דעת עצמו את האכיפה, אלא לאחר
15 התייעצות עם מנהליו, ואף לעיתים לאחר הגעתם של אלה למקום. ואלו הדברים: "זכור לי
16 אירוע שבו הנתבע הוציא יותר מתקנים מהמותר ולאחר מספר אזהרות הוא אף הוציא
17 יותר מתקנים וגרם לחסימת מעבר וכל זאת כאמור באופן מתריס ומתגרה. התובע עדכן
18 אותי על כך בזמן אמת ובאותו שלב אמרתי לתובע שימתין שם ולא יצור מגע עד שאגיע
19 עם עוד מספר פקחים...חשוב לציין כי מעט פעמים התובע לא היה מבצע אכיפה ללא
20 התייעצות טלפונית איתי ומתוך כוונה להרגיע את הרוחות ולא להיכנס להתנגחויות מול
21 הנתבע ואביו" (ר' סעיפים 6 ו-10 לתצהיר). ראובן לא נחקר על תצהירו בעניין זה, ומכאן
22 כי הדברים הנ"ל לא נסתרו.
23 כך גם הצהיר ראובן, כי: "ככל שהיה והיה נדרש אכיפה על פי דין, היו צריכים להירשם
24 לנתבע ולאביו למעלה מ- 20 דוחות ברמה יומית עקב התנהלות שלא על פי התקנות."
25 (סעיף 11 לתצהיר).
26 57. כמו כן, עיון בפלט דוחות פיקוח ע"ש הנתבע, מעלה, כי בין השנים 2017-2020 קיבל הנתבע
27 16 התראות / דוחות שונים, בגין עסקים שונים שבבעלותו, וזאת ע"י פקחים שונים,
28 ברובעים שונים בעיר, ובעקבות אי עמידה בחוקי / בתקנות עזר עירוניים (ר' נספח ח'
29 לראיות התובע).
30 ר' בעניין זה תצהירו של ראובן בעניין זה, לפיו גם בחנות אחרת שנהל הנתבע, היו
31 התקלויות בינו לבין פקחי העירייה, בגין הפרת נהלי השוק (ר' סעיף 4 לתצהיר).
32 על אף האמור, הכחיש הנתבע בחקירתו כי היו לו ויכוחים עם פקחים נוספים או התנכלויות
33 מצד פקחים נוספים: "ש. עד אותו מועד האם היו לך ויכוחים עם פקחי העירייה, התנכלו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 לך בצורה מסויימת? ת. שנים אני מתנהל עם פקחים לטוב ולרע. אני לא טלית שכולה
 2 תכלת, אבל התנכלות כמו שהיה עם הלקוח שלך לא היה ולא יהיה...” (פ' עמ' 8 ש' 21-23)
 3 עיון במסמכים שהתקבלו ממחלקת הפיקוח בעירייה, מעלה אולם כי בשנת 2018 (היינו
 4 קודם לאירועים נשוא התביעה), הגיש הנתבע בקשה לביטול דוחות שנתנו לו בגין החנות
 5 בשוק העירוני, כאשר גם שם טען הנתבע, כי הדוחות נתנו לו כחלק מהתנכלות מתמשכת
 6 של פקחים כלפיו. וראה מה כתב הנתבע במכתב מיום 03.02.18 בבקשה לבטל הדוחות:
 7 “...גב' נכבדה, הדוחות שנרשמו הם חלק מהתנכלות מתמשכת של פקחים כלפי ואני
 8 כתושב אשדוד ותיק מבקש בסך הכל לעבוד ולפרנס את משפחתי בכבוד... ובהמשך:
 9 “לגבי דוח מספר... הגשתי מכתב למבקר העיריה לגבי פקח מסוים שמתנכל לי ולמחרת
 10 בבוקר קיבלתי דוח על חריגה של 10 ס"מ זה הוכחה שמדובר ברדיפה של פקחי עירייה
 11 של עובדים בשוק...”.
- 12 בהחלטת התובע העירוני מיום 01.11.18, נרשם: “בנוגע להתנכלות של פקח בשוק אציין
 13 כי למבקש מספר דוחות אשר נרשמו כל פעם ע"י פקח אחר. כמו כן הטענות שהועלו
 14 בבקשה נבדקו ע"י מנהל הפיקוח העירוני ומהם עולה כי המבקש חרג באופן קבוע ממקום
 15 שהוקצה לו ואינו משתף פעולה ועל כן הבקשה נדחית...”.
- 16 אם כן נמצא, כי אין זו הפעם הראשונה בה טוען הנתבע להתנכלות מצד פקחים, בקשר עם
 17 מתן דוחות / התראות לעסקיו, והתנהלות זו כמובן, מעלה תמיהות באשר לנכונות הטענות.
- 18 58. עוד אציין כי מפלט דוחות הפיקוח שנתנו ע"ש הנתבע, עולה כי ביום 20.04.20 הוצאה
 19 התראה לחנות, ע"י פקח אחר "ש.א". מכאן כי בוצעה אכיפה בגין החנות גם לאחר עזיבת
 20 התובע את האזור, וע"י פקח אחר (כאמור לעיל, החנות נסגרה באמצע שנת 2020, ר' פרו'
 21 מיום 19.07.21, עמ' 8 שורות 17 – 18 וכן סעיף 41 לתצהיר הנתבע).
- 22 59. גם טענות הנתבע לפיהן התובע הועבר כבר בשנת 2019 לפקח על אזור אחר, בשל התנהלותו
 23 ובעקבות התלונות עליו, וכי גם אז היה מגיע לחנות מצלם ונותן דוחות, לא הוכחו.
 24 מהעדויות שלפניי עולה כי התובע המשיך להמשיך לפקח על רובע א' עד לחודש 05/2020,
 25 אז הועבר התובע לפקח על אזור התעשייה באשדוד.
- 26 כך גם הצהיר ראובן: “...אחת לתקופה, בין שנתיים לשלוש מתבצעת רוטציה בין הפקחים
 27 כחלק שגרתית מהתנהלות המחלקה, מאי 2020 בוצע רוטציה של ארבע פקחים ביניהם
 28 התובע...הועבר למנהלת התעשייה...” (סעיפים 15-16 לתצהיר) (הדגשה שלי – הח"מ).
- 29 60. עוד טענו הנתבע ואהרון, כי התובע נהג שלא כראוי בזמן ביקוריו בחנות, היה מדבר בזלזול
 30 לאהרון ובוועט בסטנדים בזמן שמבקש להכניסם לחנות.
 31 אהרון הצהיר בתצהיר עדות ראשית מטעמו על מקרה אחד בו נהג התובע באופן שכזה,
 32 וזאת באירוע מיום 20.09.19: “ביום שישי בבוקר, 20.09.19 פתחתי את החנות ואחרי כמה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 דקות התובע נכנס והתחיל לבעוט בסטנדים עם סחורה שהיו בכניסה והרים את קולו
2 ואמר "אם חשבת שנפטרת ממני אז טעית" (ר' סעיף 17 לתצהיר).
3 בחקירתו הנגדית העיד אהרון: "...מחכה לי כאילו רק אני באשדוד. אני מרים את התריס,
4 מתחיל לסדר את הסטנדים, איך שהייתי בא הוא היה בא ומצלם. היה בא לעבר החנות
5 של שרה, ומצלם, כאילו ערוץ 2. מצלם ובוטט".
6 התובע הכחיש את הטענות וטען כי מעולם לא התנהג באופן שכזה ור' עדות התובע בעניין
7 זה: "ש...שרה העידה שהיית נכנס לחנות של הנתבע דוחף ומפיל סטנדים שעמדו בחוף
8 מתייחס לאהרון אדם מבוגר בצורה משפילה זו לא התנכלות? ת. זה לא היה ולא נברא לא
9 אצל אהרון ולא אצל אף אחד. לשאלת ביהמ"ש האם נגעת בסטנדים אני אומר ממש לא.
10 לא זכור לי שנגעתי בסטנדים." (פרו' עמ' 49 ש' 27-22).
- 11 61. להוכחת טענת ההתנכלות והתנהגות בלתי ראויה מצד התובע, הובאה עדותה של שרה
12 שניהלה את החנות אנרגי שממול לחנות של הנתבע, ולטענתה הייתה עדה להתנכלויות
13 ולהתנהגות בלתי הולמת של התובע כלפי אהרון.
14 כך שרה הצהירה בתצהיר עדותה הראשית כדלקמן: "היו חודשים שהתובע היה מגיע
15 לעסק כמעט כל בוקר ולפעמים גם לפני שהעסק בכלל נפתח ואז התובע היה עומד ומחכה,
16 בשנייה שאהרון היה מוציא סטנד החוצה, התובע כבר היה מתחיל לזרוק כל מיני הערות
17 ומתגרה באהרון בצורה גסה ואפילו משפילה. התובע היה דוחף תוך כדי את הסטנדים או
18 בועט בהם הצידה, רושם דוחות ואזהרות, הטרדה ממש...יום שישי אחד התפתח ריב בין
19 התובע לבין אהרון ואפילו הזמינו לאהרון אמבולנס שפינה אותו לבית החולים אסותא....
20 באחד מהמקרים לא יכולתי לשתוק יותר ושאלתי את התובע "למה אתה בא רק אליו?
21 הוא עשה לך משהו רע?...הוא בן אדם מבוגר...", התובע התעצבן מהדברים וביקש שלא
22 אתערב"
23 בהמשך חקירתה החוזרת נשאלה כיצד מתנהל רישום הדו"ח ממה שהיא ראתה, ולכך
24 השיבה: "לפעמים הייתי רואה את דודו אפילו לפני שאהרון פותח את העסק, איך שהוא
25 פותח את העסק, תכניס את הסטנד הזה ומזיז לו, ובוטט לו בסטנדים. בסה"כ בן אדם
26 מבוגר ובא להתפרנס ולא מגיע לו את היחס הזה. זה בן אדם בחיים לא ראיתי אותו רב עם
27 מישהו...היה מתגרה בו ממש." (פרו' עמ' 23 ש' 33-28).
- 28 אציין כי מתמונה שהוגשה לתיק ע"י התובע ואשר הוצגה במהלך חקירתה הנגדית של שרה,
29 עולה כי בין החנות של שרה לחנות של הנתבע ישנו כביש ראשי, דו סטרי, כך שספק אם
30 ניתן היה לשמוע או לראות את כל מה שהתרחש בין התובע לאהרון, באזור החנות.
31 שרה גם לא ידעה להסביר מדוע לא פנתה בעניין מה שראתה למשטרה, או לפיקוח:
32 "ש. אמרת שיצא לך לראות את התובע מתעמר באבא?
33 ת. נכון

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 ש. באותם פעמים שבהם עשה את מה שעשה לטענתך, פנית למשטרה, לפיקוח העירוני
2 לתובע עצמו, פנית
- 3 ת. פניתי לדודו עצמו פעם אחת, שאלתי מה יש לך נגדו, הוא בן אדם מבוגר הוא בא
4 להתפרנס בסה"כ. הוא אמר לי אל תתערבי ותתעסקי בדברים שלך. " (פרו' עמ' 21 ש' 5-
5 10).
- 6 63. שרה גם העידה בתצהירה לגבי שיחת טלפון שביצע התובע עם אחר בה דיבר על "להכנס
7 בנתבע". וראו האמור בתצהירה בעניין זה: "זכור לי מקרה שהתובע היה אצלי בחנות
8 ותוך כדי דיבר בטלפון עם פקח אחר ושמעתי את התובע אומר "כן...כן הייתי אצלו אל
9 תדאג אני אכנס בו...". עדותה של שרה באשר לשיחת הטלפון לה הייתה עדה לכאורה, לא
10 הייתה עקבית ונמצאו בה סתירות, בכל הנוגע לזהות האדם עמו לכאורה דיבר התובע
11 בטלפון. כך מצד אחד הצהירה שרה שהתובע דיבר עם פקח אחר. מצד שני בעדותה השיבה
12 כי לא יודעת אם זה היה פקח אחר, או בכלל מישהו אחר. מיד אחרי זה העידה שהוא דיבר
13 עם פקח אחר וגם יודעת שזה היה עם מנהלו ראובן, אשר הצטרף גם הוא בהמשך לחנות:
14 "ש. יש לך זיכרון טוב לגבי אותה שיחה שאת אומרת שהוא היה בחנות אצלך בסעיף 8
15 ומדבר עם פקח אחר?
16 ת. נכון. שמעתי אותו מדבר בטלפון, אמרתי – הייתי אצל בן שימול, אל תדאג, אני אכנס
17 בו, אני זוכרת את המילים מילה במילה.
18 ש. איך אני יודע שזה היה פקח אחר בטלפון?
19 ת. אני לא יודעת מי היה איתו, אבל הוא דיבר בטלפון, אל תדאג, אני נכנס בו.
20 ש. את כתבת בתצהיר שלך בסעיף 8, דיבר עם פקח אחר?
21 ת. דיבר עם פקח אחר, הפקח שעומד בחוץ ואז הם באו שניהם ביחד.
22 ש. מי?
23 ת. המנהל שלו. הוא היה אצלי ואז השני הצטרף אלי לחנות." (פרו' עמ' 21 ש' 22-13).
- 24 64. עוד יצוין כי לא הובאו עדויות של בעלי עסקים אחרים, לפיהן התובע נוהג לבעוט בסטנדים
25 של חנויות. כמו כן לא נמצאה תלונה של הנתבע, בזמן אמת על התנהלות שכזו מצד התובע.
26 תלונה בעניין זה הושמעה על ידי התובע לראשונה רק בתלונת הנתבע למבקר המדינה מיום
27 26.04.2020, שם נרשם כי: "כל פעם שהתובע היה מגיע היה מדובר אליו (לאהרון – הערת
28 הח"מ) לא יפה, בועט בסטנדים...". תמוה אם כן כי הנתבע טוען כי מדובר בהתנהלות
29 חוזרת של התובע, אך אין כל תלונה מוקדמת, אם לגורמים בעירייה ואם למשטרה, בנוגע
30 להתנהלות זאת.
- 31 65. לאור כל המקובץ לעיל, לא מצאתי כי הוכחה טענת הנתבע לפיה התובע התנכל לנתבע ו/או
32 לאביו, ולפיכך לא עלה בידי הנתבע להוכיח "אמת דיברתי" בכל הנוגע לפרסומים לפיהם
33 התובע התנכל לנתבע.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

דיון בטענות לפיהן התובע נהג לקבל טובות הנאה ולסחוט גם בעלי עסקים אחרים עליהם פיקח, וכן להתנכל גם להם

- 1 **דיון בטענות לפיהן התובע נהג לקבל טובות הנאה ולסחוט גם בעלי עסקים אחרים**
2 **עליהם פיקח, וכן להתנכל גם להם**
- 3 .66 בחלק מהפרסומים נשוא התביעה, פרסם הנתבע, כי התובע התנכל לא רק לו אלא גם
4 "למאות עסקים". כמו כן, ביקש הנתבע להוכיח את אמיתות הפרסומים בעניין התנהלות
5 התובע, וסחטנות שיטתית מצדו, בתמורה לאי מתן דוחות, באמצעות עדויות של בעלי
6 עסקים נוספים, כלפיהם נהג התובע, לטענתו, באופן דומה.
- 7 .67 בכתב ההגנה, טען הנתבע כי בעקבות הפרסומים בפייסבוק, פנו אליו בעלי עסקים נוספים
8 בעיר אשדוד אשר טענו בפניו כי גם הם חוו התנהגות בלתי הולמת וסחטנות מצדו של
9 התובע בתמורה לשקט מצדו. וראו לשון הדברים בכתב ההגנה: **"רק לאחר שהנתבע פרסם**
10 **את הפוסט שלו בעניין סחיטת התובע את הנתבע ואת אהרון, גילה הנתבע כי מסתבר**
11 **שזוהי שיטתו, משכבר הימים, של התובע אשר ניתן לסכמה במשפט אחד בלבד –**
12 **הסוחרים בעיר אשדוד נותנים לתובע את סחורתם בלא תשלום והתובע בתמורה לא קונס**
13 **אותם בקנסות בלתי מוצדקים ומופרכים כאחד! – כאמור – המדובר בסחיטה של ממש!"**
14 בהמשך לאמור, ציין הנתבע כי בידיו עדויות של שלושה בעלי עסקים, בקשר עם התנהלות
15 התובע, וכן ציין כי ישנם עוד בעלי עסקים רבים נוספים, אשר חוששים למסור עדות.
- 16 .68 לבסוף הגיש הנתבע בעניין זה תצהירי עדות ראשית של שני בעלי עסקים בלבד - תצהיר
17 עדות ראשית של אבי, בעל מסעדת אמריקן שניצל, ותצהיר עדות ראשית של שרה, מנהלת
18 החנות אנרג'י.
- 19 (לראיותיו צירף הנתבע גם תמלול שיחה טלפונית מיום 06.10.19 עם בעל עסק נוסף, בשם
20 אייל עמר, אולם בהמשך ביקש הנתבע למשוך את התמלול מהראיות, וזאת משום שלא
21 הוגש תצהיר עדות ראשית ע"י מר אייל עמר, ומאחר שהקלטת השיחה אינה בידי הנתבע.
22 תמלול השיחה אם כן, הוסר מהתיק, ואינו חלק מראיות הנתבע).
- 23 .69 מהדברים הנ"ל עולה כי רק לאחר פרסום דברי לשון הרע ע"י הנתבע, נודע לנתבע על מקרים
24 נוספים, לכאורה, בהם נהג התובע לקבל טובות הנאה מבעלי עסקים, בתמורה לשקט מצדו,
25 ואי מתן דוחות, וכי במועד ביצוע הפרסומים נשוא התביעה, לנתבע לא היה ידוע על מקרים
26 נוספים, בהם נהג התובע באופן סחטני, או בלתי הולם (ר' עדות הנתבע בעניין זה בפרו' עמי
27 14 ש' 12-15, ש' 19-24, וכן בעמ' 18 ש' 4-7. ר' גם תצהירו של העד אבי לפיו פנה אל הנתבע
28 לאחר פרסום הדברים על ידו, סעיף 8 לתצהיר).
- 29 מאחר והדברים אולם עלו בטיעוני הצדדים ולטענת הנתבע יש בהם כדי להשליך על בחינת
30 הפרסומים שביצע – אבחן טענות הנתבע בעניין זה.
- 31 .70 אבי הצהיר בעניין זה בתצהירו מיום 29.10.2020, כדלקמן: **"...בבעלותי מסעדת "אמריקן**
32 **שניצל" הפועלת כבר למעלה משנתיים במרכז צימר, שד' מנחם בגין 7 באשדוד...
33 ההיכרות ביני לבין התובע בתיק זה...החלה לפני כשנתיים כאשר התובע מונה כמפקח**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 עירוני באזור בו נמצאת המסעדה שלי...מרגע שהתובע הגיע למסעדה שלי הוא היה מעיר
 2 לי על כל דבר וגם לגבי עניינים שטותיים וחסרי משמעות...למרות שאני פועל בהתאם
 3 לחוק...לאחר שהבנתי מעבר לכל ספק שהתובע "מחפש אותי" במסעדה, אני התחלתי
 4 להציע לתובע לאכול ולשתות אצלי במסעדה בחינם, ללא כל תמורה ומרגע זה ואילך פסקו
 5 כל ההצקות וההטרדות מצד התובע אצלי במסעדה...למעשה, כבר יותר משנה שמתקיים
 6 הנוהל הקבוע, כלומר, התובע נכנס אליי למסעדה...אני מבין שהתובע מצפה שאציע לו,
 7 כמו תמיד, אוכל ושתייה על חשבוני...התובע מעולם לא הציע לשלם עבור האוכל והשתייה
 8 ובלית ברירה אני אכן עושה זאת...מאחר ואני מעוניין להמשיך ולנהל את המסעדה שלי
 9 בשקט וללא כל הטרדות מצד התובע, אני מעדיף להמשיך ולקיים את נוהל הסחיטה...".
 10 מחקירותיהם הנגדיות של הנתבע ושל אבי, עלה כי הם מכירים הרבה שנים דרך חברים
 11 משותפים, ועוד מלפני אותם פרסומים, אולם לטענתם, הם אינם חברים, אלא רק מכרים
 12 (ר' עדותו של אבי פרו' עמ' 29 ש' 1-4, וכן עדותו של הנתבע פרו' עמ' 14 ש' 14).
 13 אבי העיד בחקירתו מיום 19.07.21, כי סגר את המסעדה לפני שנה (היינו באמצע שנת 2020)
 14 וכי המסעדה הייתה פעילה כמעט שנתיים, בין השנים 2018-2020 (פרו' עמ' 28 ש' 34-37).
 15 אין מחלוקת כי המסעדה של אבי לא הייתה ברובע א' עליו פיקח התובע באותם זמנים.
- 16 71. התובע הכחיש בתצהירו את טענותיו של אבי ואלו הדברים: "בהתייחס לתצהירו של מר
 17 אברהם אבי שועל, אשר מוכחש מיסודו, מעולם לא פיקחתי על רובע הסיטי באשדוד היכן
 18 שנמצאת המסעדה שלו ובהתאם מעולם לא הייתי במסעדה שלו ולא אכלתי שם...מעולם
 19 לא אכפתי באזור המסעדה שלו...באותם מועדים רלוונטיים בכתב התביעה הייתי נוהג
 20 לקחת אוכל מהבית של אמי היות ושם התגוררנו באותה העת, ומעטים המקרים עד יוצאי
 21 דופן המקרים בו נהגתי לאכול בחוץ." (סעיפים 57-58 לתצהיר).
 22 גם ראובן, מנהלו של התובע דאז, כי התובע בשום שלב לא היה אמון על רובע סיטי, שם
 23 הייתה המסעדה של אבי, ולא הייתה לו כל סיבה להיות שם במסגרת עבודתו (סעיף 14
 24 לתצהירו של ראובן).
- 25 כאשר אבי נשאל בחקירתו כיצד יודע שהתובע מונה כפקח באזור המסעדה השיב: "אני לא
 26 יודע. אני לא סדרן בעיריה ולא מחלק תפקידים בעיריה. לשאלת ביהמ"ש למה כתבתי
 27 את זה אני אומר שכתבתי את זה כי הוא היה מגיע לשם עם האופנוע שלו." (פרו' עמ' 29
 28 ש' 17-20).
- 29 72. כך גם בעוד שמתצהירו של אבי עלה הרושם, כי התובע נהג לפקוד את המסעדה במשך
 30 תקופה ארוכה ולעיתים תכופות, הרי שבחקירתו התברר שלא כך הוא הדבר.
 31 כאשר אבי נשאל כמה פעמים בשבוע התובע היה מגיע למסעדה, השיב כי אינו זוכר. כך גם
 32 כאשר נשאל מה משך התקופה בה היה מגיע התובע ואוכל במסעדה, השיב כי אינו זוכר (ר'
 33 עדותו של אבי בפרו' עמ' 29 ש' 26-27, 26-27, 33-35).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 גם בהמשך חקירתו כאשר נשאל כמה פעמים קרה שהתובע הגיע לאכול במסעדה, השיב:
 2 "זה קרה כמה פעמים. לא זוכר בדיוק כמה" (פרו' עמ' 30 ש' 12-14).
- 3 73. אבי העיד כי התובע חילק דוחות לעסק שלו, אולם לא הציג ולו דוח אחד כזה. כאשר נשאל
 4 מדוע לא הציג את הדוחות הנטענים, השיב: "לא רציתי להסתבך.." (פרו' עמ' 29 ש' 28-
 5 32). לא ברור אולם מדוע סבר אבי כי הצגת הדוחות תסבך אותו, כאשר ממילא כבר הגיע
 6 להעיד כנגד התובע, והדבר אומר דרשני. כך גם כאשר נשאל כמה דוחות קיבל מהתובע,
 7 השיב כי אינו זוכר, כאשר לגישתו חלפו מאז "המון שנים" (פרו' ע' 29 ש' 36, ע' 30 ש' 1).
- 8 74. אשר על כן, לא התרשמתי מעדותו של אבי בכל הנוגע למתן דוחות / התראות / הערות ע"י
 9 התובע, ובכל הנוגע לביקוריו של התובע במסעדה, קבלת טובות הנאה מהמסעדה, בדמות
 10 – ארוחות צהריים בחינם. עדותו של אבי בעניין זה לא הייתה ברורה, לא הייתה מדויקת,
 11 ולא הובאה לה כל אינדיקציה נוספת, אשר יש בה כדי לתמוך בטענות.
- 12 75. שרה הצהירה בתצהיר עדות ראשית מטעמה, כי גם היא חוותה התנכלות מצדו של התובע
 13 וזאת לאחר שהעירה לו על התנהגותו כלפי אהרון. לטענתה של שרה, מאז אותה הערה,
 14 החל התובע לפקוד את החנות בה עבדה, להעיר על הסטנדים המוצבים בחוץ, לתת התראות
 15 ודוחות, דברים שלטענתה של שרה לא קרו קודם לכן.
- 16 בחקירתה הנגדית, העידה שרה בעניין זה: " אני עובדת 14 שנה ואני מוציאה אותם
 17 סטנדים יום יום, בחיים לא קיבלתי דו"ח, ומאז המקרה הוא פנה אלי התובע, או פקח
 18 אחר והתחילו לתת לי אזהרות ודו"חות. אני גם לא רציתי להעיד כי פחדתי מאוד, אני
 19 שכירה שם בסה"כ." (פרו' עמ' 21 ש' 27-30). בהמשך, כאשר נשאלה מדוע לא צירפה את
 20 האזהרות / הדוחות שלטענתה קיבלה, השיבה: "אני לא מטפלת בהם.. הדוחות האלו לא
 21 אצלי הם אצל בעל העסק" (פרו' עמ' 22 ש' 11-3). כאשר נשאלה כמה דוחות ואזהרות
 22 קיבלה השיבה: "יש לי שתיים שלוש אזהרות, ודוחות אני לא זוכרת, נראה לי אחד.." (פרו'
 23 עמ' 22 ש' 12-15).
- 24 התובע צירף לראיותיו בעניין זה העתקי דוחות פיקוח שנתנו על ידו לחנות אנרג'י, מהם
 25 עולה כי אכן נתנו על ידי התובע 3 התראות בלבד לחנות אנרג'י, ע"פ הפירוט כדלקמן:
 26 התראה מיום 13.10.19 בגין הצבת מתקנים ברחוב שלא ע"פ היתר; התראה מיום 16.12.19
 27 בגין הצבת מתקנים ברחוב שלא ע"פ היתר; התראה מיום 07.04.20 בגין הגבלת פעילות של
 28 עסק בתקופה הקרוונה.
- 29 76. לא הובאה כל אינדיקציה נוספת לעדותה של שרה לפיה לפני מתן ההתראות הייתה מוציאה
 30 החוצה את אותה הסחורה בדיוק, ומעולם לא העירו לה על כך. כמו כן, לא נטען ולא הוכח,
 31 כי המדובר בדוחות בלתי מוצדקים.
 32 כך גם עולה, כאמור לעיל, כי מדובר היה ב- 3 התראות, ולא דוחות, שנתנו לחנות אנרג'י
 33 בין החודשים 10/2019 - 04/2020, בהפרש של מספר חודשים מהתראה להתראה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

1 לכך אוסיף כי לא ברור באיזה תאריך בדיוק השמיעה שרה באזניו של התובע דברים להגנתו
2 של אהרון. לא הוכח לפיכך במידה הנדרשת בהליך אזרחי, כי מדובר בהתראות שנתנו
3 כהתנכלות בגבי' שרה, לאחר שיצאה להגנתו של אהרון.
4 לאור האמור לעיל, לא הוכח כי התובע התנכל "למאות עסקים", כאשר גם ביחס לשני
5 העדים שהובאו לא הוכחה התנכלות על ידי התובע. כמו כן לא הוכח כי התובע נהג לקבל
6 טובות הנאה מבעלי עסקים, או כי נהג כלפי בעלי עסקים בסחטנות, בתמורה לאי מתן
7 דוחות. אשר על כן טענת הנתבע ל"אמת הפרסום בעניינים הנ"ל, נדחית.

8

9 דיון בטענה לפיה התובע נהג למכור מותגים בזמן עבודתו לבעלי עסקים באזורים 10 עליהם פיקח

11 78. בראשית הדברים אציין, כי גם לו תוכח הטענה לפיה התובע מכר מותגים, במקביל לביצוע
12 עבודתו כפקח, ככונה, אזי ממילא לא יהיה בכך כדי ללמד על "אמת הפרסומים" שפרסם
13 הנתבע, וזאת משני טעמים. טעם ראשון - בשעת הפרסום המידע לגבי מכירת מותגים כלל
14 לא היה בידיו של הנתבע (כפי שיבואר להלן). טעם שני - הנתבע כלל לא פרסם דבר בעניין
15 מכירת המותגים, במסגרת הפרסומים הנתבעים, ומכאן כי אין בהוכחת הדברים כדי להוות
16 הגנה מפני אותם פרסומים. יחד עם זאת נדרשתי לבחינת הטענה שכן הנתבע טען שיש בה
17 כדי להשליך על בחינת הפרסומים נשוא התביעה.

18 79. להוכחת הטענות הגיש הנתבע תצהיר של הגבי' שרה, אשר רכשה לטענתה מהתובע נעליים
19 - חיקוי מותגים מעלי אקספרס (לתצהיר צורפו תכתובות ווטסאפ בינה לבין התובע בעניין
20 זה בין החודשים 06 /2019 – 02, ר' נספח 10 לראיות הנתבע), ובהמשך הוגש גם תצהיר של
21 הגבי' לילך אדרי, שטענה כי התובע רכש ממנה בגדים בסיטונאות, במטרה למכור.

22 80. כאמור, מהראיות שהונחו לפני עולה כי מידע בעניין זה הגיע לידי הנתבע, הרבה אחרי
23 פרסום לשון הרע על ידו, ואף לאחר הגשת כתב ההגנה מטעמו בהליך זה, ר' סעיפים 26-27
24 לתצהירו. ראו גם עדות הנתבע לפיה המידע מלילך הגיע לידי מספר חודשים לפני ישיבת
25 ההוכחות (פר' עמ' 14 ש' 19-21).

26 81. לאחר שעיינתי בטענות בראיות ובעדויות הצדדים בעניין זה, מצאתי כי הוכחה טענת
27 הנתבע לפיה התובע נהג למכור פרטי לבוש, במהלך תקופה מסוימת, ולא רק כאירוע בודד,
28 כסיוע לגבי' שרה, כפי שטען התובע.

29 82. הגבי' שרה הצהירה בעניין זה כדלקמן: "התובע נהג למכור נעליים ומותגים באזור של
30 החנות ובאחד הימים שמעתי מאחד מבעלי העסקים ברחוב שיש מישהו שמוכר נעלי
31 ספורט "נייק" מהדגם שאני מחפשת.... ונאמר לי שמדובר ב"דודו הפקח", אותו בעל
32 עסק שלח אליי את התובע אלי לחנות וקניתי מהתובע את זוג הנעליים שרציתי. בהמשך

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 חברות נוספות שלי רצו להזמין מהתובע נעליים מדגם דומה ואז פניתי לתובע והוא הזמין
2 גם להן נעליים (2-3 זוגות לפחות). התשלום לתובע עבור הקניות היה תמיד במזומן."
3 התובע הודה בתצהירו כי אכן מכר לגב' שרה מספר זוגות נעליים אולם זאת לטענתו
4 כאירועים בודדים, וכסיוע לשרה, לבקשתה. כך לטענת התובע הוא רכש נעליים עבור עצמו
5 אשר הגיעו במידה קטנה, או אז פרסם אותם התובע למכירה בפייסבוק וכך הגיע אליו שרה
6 ורכשה ממנו את הנעלים. בהמשך, לטענת התובע, ביקשה ממנו שרה להזמין עבור חברותיה
7 עוד כ- 3-4 זוגות נעליים, וזאת כטובה, ומשום שאינה יודעת לבצע רכישות מהאינטרנט.
8 אשתו של התובע הזמינה עבור שרה, באמצעות כרטיס האשראי שלה, את הנעליים
9 המבוקשות. בכך לטענת התובע התמצה סיפור המכירה.
- 10 83. ליאת, אשתו של התובע הצהירה בעניין זה, כדלקמן: "...לפי מיטב זכרוני בוצעה הזמנה
11 לנעליים לבעלי בעלי אקספרס אולם המידה לא הייתה טובה, ובהתאם בעלי העלה פוסט
12 למכירת הנעליים שקיבלנו...מעבר לכך... נהגתי לבצע רכישות נוספות לי ולמשפחתי
13 ולאור בקשת בעלי הזמנתי עוד כ- 3-4 רכישות מכרטיס האשראי שלי במועדים שונים
14 לגב' שרה עזיז דוואי אשר פנתה אליו בעניין, היות ולא ידעה לבצע רכישות דרך
15 האינטרנט".
- 16 84. מעדותם של התובע ואשתו ליאת בעניין רכישת הנעליים מעלי אקספרס ומכירתם לגב'
17 שרה, עולים אי דיוקים, סתירות, ותמיהות רבות.
18 כך למשל כאשר ליאת נשאלה באשר למידת הנעליים שלא הייתה נכונה, השיבה כי המידה
19 הייתה 44-45, ואילו התובע מידה 45-46 (פרוי' עמ' 41 ש' 14-15). אולם, באישורי הרכישות
20 שהוגשו עם ראיות התובע, לא נמצאה רכישה במידה זו (ר' נספח י"ג לראיות התובע).
21 התובע שהעיד אחרי ליאת, העיד כי מידת הנעליים השגויה הייתה 37.5 כאשר המידה שלו
22 היא 45, ולטענתו ליאת אשתו שגתה בעדותה בעניין זה (פרוי' עמ' 51 ש' 19-20).
- 23 ליאת נשאלה בחקירתה אם תוכל להראות את הפוסט בפייסבוק בו פורסמה מכירת
24 הנעליים הנ"ל, והשיבה כי תיעוד הפוסט אינו ברשותה, ולא חשבה שצריכה להציגו (פרוי'
25 עמ' 41 ש' 23-26). כאשר התובע נשאל בעניין הפוסט, השיב כי הוא נמחק לאחר שנמכרו
26 הנעליים (פרוי' עמ' 51 ש' 26).
- 27 85. כמו כן העידה ליאת כי היא לא מכירה את הגב' שרה, אף פעם לא פגשה בה, וכלל לא טרחה
28 לברר מי היא, לפני שרכשה עבורה את הנעליים. ליאת נשאלה מדוע אם כן הסכימה לרכוש
29 3-4 זוגות נעליים מכרטיס האשראי שלה, עבור מישהי זרה, והשיבה: "ת. לשאלת ביהמ"ש
30 האם בעלי אמר לי מה שרה עזיז בשבילו אני עונה שלא. הוא אמר שמישהי ראתה את
31 הפוסט ואת הנעליים וראתה שהזמין מעלי אקספרס וביקשה ממנו עזרה... ש. זה לא
32 הדליק לך נורה אדומה שבעלך אומר שיש מישהי שרוצה שאקנה לה? ת. לא. למה זה
33 נשמע מוזר, מישהי ביקשה עזרה ושילמה מכספה. אני שומעת מביהמ"ש למה זה נשמע

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 אולי מוזר אני אומרת שהבנתי שהיא עובדת איפשהו ולא נכנסתי לזה. (פרו' עמ' 41 ש' 2
 2 32-35, עמ' 42 ש' 5-8).
- 3 תמוה אם כן כי בנאדם שאינו עוסק ברכישת אינטרנטית ומכירה לאחרים, יאות לרכוש-3
 4 4 זוגות נעליים עבור מישהי שרק ביקשה עזרה, מבלי להכירה ומבלי לשאול לגביה.
 5 86. למטה, עמ' 43 למעלה), (הדגשה שלי – הח"מ).
- 6 87. ליאת לא ידעה לומר מה הסכום שהתקבל משרה בגין הנעליים, כאשר העידה רק: "אני
 7 מניחה שמה ששולם". כמו כן טענה, כי הכסף כלל לא הגיע אליה אלא נשאר אצל התובע
 8 (פרו' עמ' 42 ש' 9-13). התובע העיד אף הוא בחקירתו כי לא היה רווח כספי, ולדבריו: "אולי
 9 אם יצא 90 שקל אמרתי לה 100 שקל, כדי לעגל את הסכום." (פרו' עמ' 48 ש' 22).
- 10 88. ואולם בסופו של דבר, הודתה לילך, אשתו של התובע, במהלך חקירתה הנגדית, כי התובע
 11 מכר נעליים:
 12 "ש.... כי אם אני קונה ב- 30 דולר מעלי אקספרס ומוכרת ביותר אני מרוויחה כסף, אולי
 13 רצה להרוויח כסף?
 14 ת. לא קרה כזה דבר. ספציפית על המקרה הזה כן.
 15 ש. אז הוא כן מוכר?
 16 ת. הוא מכר כן. לשאלת בית המשפט האם זה משהו שידעתי, אני עונה שכן. זה מקרה
 17 חד פעמי שהבחורה ביקשה עזרה ועשינו את זה ארבע שלוש פעמים..." (פרו' עמ' 42
 18 למטה, עמ' 43 למעלה), (הדגשה שלי – הח"מ).
- 19 89. הוכחה לכך שהתובע עסק במכירת נעליים ניתן למצוא גם מעיון בהודעות הוואטסאפ בין
 20 התובע לבין שרה. המדובר בתכתובות המתפרסות על פני תקופה של כ- 5 חודשים
 21 (02/2019-06/2019).
- 22 כך למשל בהודעה מיום 25.02.19, התובע הוא שפונה לשרה, שולח לה תמונה של נעל ושואל
 23 אותה "רוצה לבעלך?", שרה עונה לו "אני יראה לו. לא מצאת את הדגם ששלחתי לך?",
 24 התובע משיב שיש את הדגם, שולח תמונה, ומציין עלות – 200 ₪.
 25 בהודעה מיום 18.03.19 שרה שולחת תמונה של נעל לתובע ומבקשת הזמנה עבור בן של
 26 מישהי שעובדת איתה. התובע משיב לה: "הסברת לה את הנוהל? חח", ושרה עונה:
 27 "חחחח כן תלך אליה היא תביא לך על החשבון".
- 28 התובע נשאל בחקירתו הנגדית, מהו אותו נוהל עליו דיבר, והשיב: "הזמנתי לשרה באותו
 29 יום נעליים והיא רצתה שאזמין גם לבן של העובדת שלה, ואשתי רצתה מקדמה כי זה
 30 מהאשראי שלה..". סבורני, כי עצם המונח "נוהל", כאשר הכוונה היא לתשלום מקדמה
 31 מראש, מעיד על התעסקות במכירה, ולא על מכירה אקראית חד פעמית.
 32 ביום 27.03.19 שרה שוב שולחת לתובע תמונה של נעל. התובע משיב שיש את הנעל בעלות
 33 של 250 ₪. בהמשך שולח תמונה של נעל ומציין "יש ב 200 אם תרצי תגידי לי".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 ביום 31.03.19 התובע שולח לשרה תמונה של נעליים ושואל: **"לאלה התכוונת?"**.
- 2 מהתכתובות בין התובע לבין שרה עולה אם כן שמדובר על סחר בין סוחר ללקוחה, ולא על
- 3 סיוע חברי, כפי שניסה התובע לטעון.
- 4 90. עוד אוסיף, כי מההודעות עולה כי המכירות לשרה בוצעו בעלות של כ- 200 ₪ לזוג נעליים,
- 5 כאשר מאישורי ההזמנות שצורפו לראיות התובע, עולה כי סכומי הרכישה נעו בין \$25 לבין
- 6 \$33. עולה אם כן, כי על אף שאין המדובר ברווחים גבוהים, הרי שאכן התקבלו רווחים
- 7 בגין המכירות, ולא של שקלים בודדים, לצורך עיגול, כפי שטען התובע בחקירתו.
- 8 גם הברור המשמעותי שנערך לתובע מצא דופי בהתנהגותו בעניין זה (ראה פירוט לעיל).
- 9 91. באשר לטענה לפיה התובע עסק במכירת בגדים, הרי שהדבר לא הוכח.
- 10 לילך, סוחרת בגדי מותגים בעיר אשדוד, העידה בתצהיר עדות ראשית מטעמה, כדלקמן:
- 11 **"היכרות של עם התובע בתיק זה...החלה לפני כשנתיים בערך כאשר התובע התקשר**
- 12 **אלי לטלפון הנייד.... התובע הבהיר לי שהוא מעוניין לרכוש ממני כמות גדולה של**
- 13 **פריטים ולא פריט בודד ולכן ביקש לדעת האם אני מוכרת בגדים גם בסיטונאות...קבענו**
- 14 **אני והתובע להיפגש. התובע רכש ממני בגדים בסיטונאות 3-4 פעמיים, כאשר פעמיים**
- 15 **לפחות התובע הגיע אליי הביתה לבד ופעם נוספת התובע הגיע ביחד עם אשתו. מכירה**
- 16 **נוספת הייתה סמוך לבניין העירייה, כפי שהתובע ביקש...התובע רכש ממני כ- 30 עד 50**
- 17 **פריטים בכל פעם ושילם עבורם סכומים שונים ולמעלה מ- 7,000 ₪...הפעם האחרונה**
- 18 **שהתובע רכש ממני בגדים בסיטונאות הייתה לפני כשנה ומאז התובע כבר לא פנה אליי".**
- 19 בחקירתה הנגדית של לילך, התברר כי בינה לבין הנתבע יש קרבה משפחתית, כך שהנתבע
- 20 הוא גיסו של אחיה (פרוי' עמ' 24 ש' 7).
- 21 עדותה של לילך הייתה רצופה באי דיוקים ובסתירות, בהשוואה לאמור בתצהיר. כך,
- 22 למרות שמהתצהיר עולה באופן מפורש כי לילך היא זו שהתנהלה מול התובע ומכרה לו
- 23 בגדים בסיטונאות, הרי שבחקירתה העידה לילך, באופן מפתיע, כי בעלה ז"ל (אשר נפטר
- 24 מאז) הוא זה שהתנהל מול התובע. לילך התנערה תחילה מכל קשר לעסקי המכירה, כאשר
- 25 לטענתה **"הייתי נוכחת אבל זה היה מול בעלי"** (פרוי' עמ' 24 ש' 22-23). בהמשך אולם
- 26 העידה כי עבדה יחד עם בעלה, וכי ההתנהלות מול התובע נעשתה גם על ידה (פרוי' עמ' 25
- 27 ש' 1-7).
- 28 כמו כן, בעוד בתצהיר נרשם כי התובע רכש בגדים בסיטונאות כ- 3-4 פעמים, ובכמויות
- 29 גדולות של כ- 30-50 פריטים בכל פעם, הרי בחקירתה העידה: **"פעם אחת הוא קנה**
- 30 **בסיטונאות. הקנייה הייתה בסיטונאות אחת ופעמיים שלוש זה היה בבודדים. שהוא בא**
- 31 **לקנות בבודדים הוא דיבר על סיטונאות והמכירה השלישית הייתה בסיטונאות... אני**
- 32 **התכוונתי שבסה"כ היה לו 4 קניות, לא כל הארבע היה בסיטונאות. אני אמרתי את זה**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 **לעורכת הדין. אני שומעת שבית המשפט שואל אז למה חתמתי על תצהיר לא מדויק."**
2 (פרו' עמ' 25 ש' 17-18, ש' 28-29).
- 3 92. חשוב לציין גם כי תצהירה של לילך הוגש לאחר שהוגשו ראיות התובע, ובסמוך לשיבת
4 ההוכחות הראשונה, כאשר לא הייתה לתובע הזדמנות ראויה להגיב לדברים. כך גם
5 בחקירתו הנגדית של התובע, הוא לא נשאל דבר וחצי דבר בעניין האמור בתצהירה של
6 לילך, או בנוגע להיכרותו והתנהלותו עמה.
7 בשל כל האמור לא מצאתי לקבל את עדותה כמהימנה.
- 8 93. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי התובע אכן נהג למכור נעליים, למטרת עשיית רווח,
9 בתקופה מסוימת בשנת 2019. התובע מכר גם לעובדת בחנות שבאזור פיקוחו (שרה). יחד
10 עם זאת, תדירות והיקף המכירות אינו ידוע.
11 ואולם, כאמור, אותם אירועי מכירה, כלל לא היו ידועים לנתבע במועד הפרסומים על ידו,
12 וכלל לא פרסמו על ידו. כך גם לא מצאתי כי יש באירועי המכירה כדי להעיד – "אמת
13 דיברתי" בכל הנוגע לפרסומים בעניין התנכלות של התובע בעסקים, או בלקיחת טובות
14 הנאה, בתמורה לאי מתן דוחות. כפי שהוכרע כבר לעיל, לא הוכח כי התובע התנכל לבעלי
15 עסקים או כי נמנע ממתן דוחות בשל טובות הנאה שקיבל, וכך גם בכל הנוגע לחנות בה
16 עבדה שרה. כך למשל, לא נטען ולא הוכח שהתובע היה נותן לשרה אזהרות או דוחות,
17 ומרגע שרכשה ממנו נעליים, הפסיק לתת לה אזהרות / דוחות. כך גם לא הוכח כי דוחות
18 שנתנו לחנות בה עבדה שרה, נתנו כחלק מהתנכלות של התובע בה.
19 אם כן, אין בקביעה לעיל, לפיה התובע נהג למכור נעליים, לרבות לעובדת בחנות עליה
20 פיקח, כדי לתרום להגנת "אמת דיברתי" עליה נשען הנתבע.
21

לסיכום הגנת "אמת הפרסום"

- 22
- 23 94. לאור כל המקובץ לעיל, אני קובעת כי לא הוכחה הגנת "אמת הפרסום", וזאת כפי שבואר
24 לעיל בהרחבה לגבי כל חלק וחלק בפרסומים הנתבעים.
- 25 95. לפיכך מתייתר הצורך להכריע בשאלה האם היה בפרסום משום עניין לציבור.
26

האם הפרסומים חוסים תחת הגנת תום הלב

- 27
- 28 96. לטענת הנתבע עומדת לו הגנת תום הלב, על פי סעיפים 15(3) ו-15(4) לחוק איסור לשון
29 הרע, שכן הפרסומים נעשו על מנת להגן על עניין אישי כשר של הנתבע, והוא הפסקת
30 התנכלות התובע כלפיו, ומתוך תסכול וקריאה אמיתית לעזרה, וכן נעשו כהבעת דעה על
31 התנהגות התובע בתפקיד ציבורי, או בקשר לעניין ציבורי.
- 32 97. כפי שנקבע לעיל, לא הוכחה אמיתות הפרסומים נשוא התביעה. כך גם עלה כי במעמד
33 פרסום הדברים, לא האמין הנתבע באמיתותם. כפי שפורט לעיל, לכך אוסיף כי הנתבע

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

1 הודה כי לא היה צריך לגדף את התובע באמירות כגון "פח אשפה" בזמן מילוי תפקידו. כמו
2 כן הנתבע הודה כי הפריז בפרסומים בכל הנוגע לכמות הדוחות שקיבל ולסכומן המצטבר,
3 ובכל הנוגע לשעות מתן הדוחות.
4 98. כמו כן אני קובעת, כי הנתבע לא נקט לפני הפרסומים באמצעים סבירים על מנת להיווכח
5 אם אמת הם אם לאו. הדברים אמורים בעיקר בקשר לפרסום לפיכך התובע "רגיל למלא
6 שקיות" בתמורה לאי מתן דוחות, ובנוגע לפרסום לפיו התובע מתנכל לתובע ולמאות בעלי
7 עסקים נוספים. כפי שכבר הוכרע לעיל, וכפי שהנתבע הודה בעצמו, בעלי עסקים נוספים
8 כגון, אבי מ"אמריקן שניצל", שרה מהחנות ממול, אשר הובאו כעדים להוכחת אמת
9 הפרסומים הנ"ל, פנו אל הנתבע לאחר הפרסומים על ידו, ובעקבותיהם. כך גם המידע בנוגע
10 למכירת מותגים על ידי התובע, הגיע אל הנתבע לאחר הפרסומים ואף לאחר הגשת כתב
11 ההגנה מטעמו. כך או כך לא הוכחה התנכלות של התובע לבעלי עסקים נוספים בעיר, או
12 קבלת טובות הנאה תמורת אי רישום דוחות, או משהו דומה לזה.
13 מכאן המסקנה, כי הנתבע לא נקט אמצעים סבירים, קודם לפרסומים על ידו, על מנת
14 להיווכח כי יש בהם אמת.
15 99. כך לטענת הנתבע, מטרת הפרסומים על ידו הייתה הגנה על עניין אישי כשר שלו, והוא –
16 הפסקת ההתנכלות הנטענת מצד התובע. כך לטענת הנתבע, הפרסומים נעשו לאחר שנפגש
17 עם יועצי ראש העיר, אשר הבטיחו כי יערך לתובע שימוע, אולם התובע שב והתנכל לנתבע
18 ולאביו, והפרסומים נעשו כזעקה של ממש לסיוע.
19 ראשית אציין, כפי שכבר ציינתי לעיל, כי לא הובאה כל אינדיקציה לפגישה הנטענת, למועד
20 קיומה, ולטענות שהעלה הנתבע במסגרתה.
21 כמו כן לא ברור, מדוע סבר הנתבע כי הכפשת התובע, אם בעל פה ברחוב ואם ברשתות
22 החברתיות, תוך הגזמה וסילוף של דברים, האשמה בסחטנות ובשוחד, תוך העלאת
23 סרטונים בהם הנתבע מבייש ומגדף את התובע, יסייעו לעניינו האישי בהפסקת הדוחות /
24 ההתראות, ו/או הרחקתו של התובע מאזור החנות.
25 לא ברור גם איזה עניין ציבורי היה בדברים שפורסמו ע"י הנתבע, כאשר מדובר היה
26 בדברים בלתי מבוססים, מופרזים ומסולפים, וכאשר כל המידע שהיה קיים אז בידי
27 הנתבע, הוא תחושותיו הסובייקטיביות באשר להתנהלות התובע כלפיו וכלפי אביו, הא ותו
28 לא.
29 כך גם השפה בה בחר הנתבע להשתמש כנגד התובע, מעידה כי אין מדובר בהבעת דעה בתום
30 לב על עובד ציבור או על עניין ציבורי. הבעת דעה אינה כוללת השתלחות אישית, גידופים,
31 ולעג באמצעות סרטונים בהם הנתבע לועג לתובע בזמן מילוי תפקידו הציבורי. כך גם
32 האשמה בקבלת טובות הנאה בתמורה לאי מתן דוחות, אינה משום הבעת דעה, אלא משום
33 האשמה חמורה ואף פלילית, אשר הייתה יכולה להביא לפגיעה במשלח ידו ובפרנסתו של

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 התובע, ואף הובילה לחקירה משטרתית. דומה כי ידו של הנתבע הייתה קלה על המקלדת,
 2 וזאת ללא כל בדיקה מקדימה, ותוך הפרזה מכוונת בה הודה הנתבע.
 3 100. דומה אם כן, כי באמצעות הפרסומים, התכוון הנתבע לפגוע בתובע במידה גדולה משהייתה
 4 סבירה להגנה על הערכים המוגנים להם טען.
 5 101. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי הפרסומים נשוא התביעה אינם חוסים תחת הגנת תום
 6 הלב.

גרימת נזק לרכוש של התובע לאחר הגשת התביעה

- 9 102. לטענת התובע, באורח פלא מאז הגשת התביעה כנגד הנתבע, הוא חווה רדיפה ופגיעה
 10 ברכושו, כאשר פעמיים הושחתו רכבים השייכים לו או למשפחתו. התובע הגיש בעניין זה
 11 תלונות במשטרה כנגד הנתבע, אשר נחשד על ידו בביצוע המעשים (ר' למשל תיקי פל"א
 12 155059/2020 ו- 88396/2020). התובע צרף לתיק תמונות של הרכבים שניזוקו (נספח ט'
 13 לראיות התובע). התובע הגיש לתיק את סטטוס התיקים שנפתחו על ידו במשטרה בעניין
 14 זה, כאשר לגבי תיק 155059/2020 נרשם בכתב יד סטאטוס: "הועבר לתביעות (הסדר
 15 מותנה) לעיון והחלטה עם ההמלצה להעמיד את החשוד לדין". התובע טען כי סטאטוס
 16 תיק זה מלמד כי הנתבע הודה בדברים ואף הגיע להסדר עם המשטרה. ואולם לא הובאה
 17 כל אסמכתא באשר לסטאטוס התיק כיום, ומה לבסוף הוכרע בעניינו של הנתבע. ומכאן כי
 18 לא ניתן לקבוע כי הנתבע הודה בחשדות נגדו, להשחתת רכבו של התובע, או הגיע להסדר
 19 עם המשטרה בעניין זה.

הפיצוי בגין הפרסומים המהווים לשון הרע

- 20 103. כפי שהוכרע לעיל, הנתבע פרסם כנגד התובע 6 פרסומים מכפישים המהווים לשון הרע,
 21 וזאת במועדים שונים, בצורות שונות, ובפורומים שונים. כמו כן, נדחו טענות הנתבע לפיהן
 22 הפרסומים חוסים תחת ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.
 23 104. הנתבע לא הראה כי בסמוך למועדי הפרסומים בפייסבוק או בווטסאפ, אירעו אירועים
 24 מיוחדים בין התובע לבין הנתבע או אביו, כאלו אשר מלמדים על היות הנתבע בשעת עידנא
 25 דריתחא.
 26 מראיות התובע עולה כי הפרסומים בפייסבוק נשוא התביעה, פורסמו ביום 26.08.19, היינו
 27 כחודשיים לאחר שנתנו לנתבע שני דוחות ע"י התובע (בחודש 06/2019). באותו יום אכן
 28 אירוע בין הצדדים, אולם באותו היום הנתבע לא קיבל כל דו"ח ולא הייתה כל התגרות
 29 מצד התובע.
 30 וראו דבריו של הנתבע בעניין זה, במהלך חקירתו הנגדית, כאשר לא הצליח להסביר מה
 31 בדיוק גרם ל"עידנא דריתחא" הנטענת על ידו: "הפוסט מקושר לכתבה נספח ז', זו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 הכותרת שלה, זה פורסם בתאריך 26.08.19, הכתבה מדברת על פקח אחר לחלוטין
 2 בסיטואציה חיובית לחלוטין ואתה מגיב בתגובה אחרת לחלוטין שלא קשורה לאותו פקח,
 3 למה עשית את זה?
 4 ת. בלהט של עצבים של הרגע. עובדה שהתחרטתי ומחקתי את הפוסט.
 5 ש. באיזנה דריתחה, בעצבים?
 6 ת. כן. אמרתי בעצבים ולהט.
 7 ש. למה בדיוק בתאריך הזה אתה עצבני, מה הוביל שכתבת את הפוסט, בתאריך הזה
 8 דובר סה"כ על 2 דוחות?
 9 ת. אני לא בדיוק זוכר. הפקח שלך שבא כל הזמן...אחרי כל הדוחות שנתן, הוא לא הפסיק
 10 להתנכל ולהציק...” (פרוי עמ' 12 ש' 34-36, עמ' 13 ש' 9-1).
- 11 105. עיון בפרסומים ובסרטונים אשר הוגשו לתיק זה, מעלים כי הפרסומים נותרו תלויים
 12 ועומדים אף מספר חודשים (ר' תיעוד הפוסטים ע"י התובע מיום 07.11.19 ומיום 11.12.19
 13 – נספחים ט' – י' לראיות התובע). הנתבע הודה כי חלק מהפרסומים נשאר מעל שנה (פרוי
 14 עמ' 13 שורה 29).
- 15 ויוער כי גם לו היו הפרסומים תלויים ועומדים מספר שעות בלבד, הרי שגם אז היקף
 16 ופוטנציאל הפרסום בפייסבוק, הינו מידי רחב. לכך גם מצטרפת העובדה כי הפרסומים
 17 בפייסבוק זכו לתגובות מצד מכרים של התובע (כגון - ארי אטיאס וחגית קוסיבורוד אשר
 18 הגיבו לפרסומים של הנתבע), וכן לתגובות מצד בעלי עסקים אחרים, אשר לגישת הנתבע
 19 פנו אליו ושיתפו אותו בחוויות דומות שעברו עם התובע (כגון אבי בעל המסעדה).
- 20 יחד עם זאת, אין המדובר בפוסטים עצמאיים שהעלה הנתבע, אלא הפרסומים בוצעו
 21 כתגובות לפוסטים אחרים שהועלו באותן קבוצות ציבוריות, ויש בדבר כדי לצמצם
 22 במקצת את פוטנציאל החשיפה.
- 23 106. בתביעת הפיצוי בגין הפרסומים, התייחס התובע לכלל הפרסומים כמקשה אחת ועתר
 24 לפיצוי בסך כולל של 200,000 ₪. כך גם אני סבורה כי יש להתייחס למסכת הפרסומים
 25 כמקשה אחת, לצורך קביעת הפיצוי בגינם.
- 26 107. המדובר באמירות ובפרסומים חוזרים, ולא בפרסום חד פעמי, כאשר היקף הפרסומים היה
 27 גדול. התובע הושפל ע"י הנתבע במספר הזדמנויות עת הגיע לקרבת החנות במסגרת
 28 תפקידו, כאשר הוטחו כנגדו גידופים, לעיני העוברים והשבים. דברים מבזים פורסמו כנגד
 29 הנתבע גם ברשתות החברתיות, בקבוצות ציבוריות של תושבים בעיר אשדוד, וברי כי
 30 פוטנציאל החשיפה בנסיבות אלו הינו גדול ומידי.
- 31 לגבי הפרסום בקבוצת הוואטסאפ של סוחרי העיר אשדוד, העיד הנתבע כי הקבוצה מנתה
 32 כ- 50-60 (ר' עדותו בפרוי עמ' 16 ש' 30) ובכך די כדי לקבוע כי מדובר בתפוצה גדולה יחסית
 33 של אנשים – בעלי עסקים בעיר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

- 1 108. כך גם נמצא כי חלק מהפרסומים, אלו אשר ייחסו לתובע התנהגות בלתי הולמת כאיש
2 ציבור, הינם ברף הגבוה של לשון הרע.
- 3 109. לחלק מהפרסומים צורפו תמונות/סרטונים של התובע, וכן פורסם שמו.
4 110. הוכח כי חבריהם של התובע ואשתו נחשפו לפרסומים בפייסבוק ואף הגיבו עליהם.
5 ור' גם עדות התובע ואשתו ליאת באשר לחשיפה של קרוביהם לפרסומים. התובע הצהיר:
6 **"העלבות מגמתיות אלו ופרסומן כאמור הובילו לכך כי אשתי ואני מקבלים טלפונים**
7 **ומסרונים ממכרים שלנו שנחשפו לפוסטים ולאמירות המעליבות.**" (סעיף 34 לתצהיר).
8 ליאת, אשת של התובע הצהירה: **"פניות בעניין קיבלנו מקרובינו ומכרנו ונגרם לנו בשל כך**
9 **נזק ועוגמת נפש רבה.**" (סעיף 8 לתצהיר).
- 10 ליאת נחקרה בעניין זה ונשאלה מדוע לא צורפה אסמכתא המעידה על פניות של קרובים
11 בעקבות הפרסומים, והשיבה: **"הכל נאמר פנים מול פנים. זה פייסבוק כולם רואים את**
12 **זה, חברים נגשו, אמרו מה קרה, מה מדברים ככה.**" (פר' עמ' 41 ש' 10-11). אני מקבלת
13 את העדויות הנ"ל שכן היחשפות קרובים לפרסומים בהם תויג התובע, הינו דבר סביר
14 והגיוני.
- 15 111. יש להתחשב בכך כי הנתבע הביע חרטה באשר לחלק מהפרסומים שנעשו על ידו ואף
16 לטענתו הסיר חלק מהפרסומים שמצא מאוחר יותר, ולאחר שהבין כי הדברים מהווים
17 לשון הרע.
- 18 112. בהתחשב במכלול הנסיבות בהם בוצעו הפרסומים, בכמות הפרסומים, היקף תפוצתם
19 וחומרתם, הפלטפורמות השונות בהן בוצעו הפרסומים, אני קובעת כי הנתבע יפצה את
20 התובע בגין פרסומי לשון הרע נגדו, בסך של 45,000 ₪
- 21 113. אציין כי התובע עתר גם לפרסום התנצלות ע"י הנתבע באותם הפרסומים בהם פורסמו דברי
22 לשון הרע. ראשית, טרם הוכרעה בפסיקה האפשרות לחייב אדם לפרסם התנצלות, שלא
23 בהסכמתו, כאשר הדעות בפסיקה חלוקות לכאן ולכאן. שנית, אני סבורה כי לפרסום
24 התנצלות בשלב זה לא תהיה כל אפקטיביות לטובתו של התובע, אלא להיפך. מה גם, שניתן
25 פסק דין לטובת התובע, והמדובר בפסק דין בפומבי המפורסם ממילא, ובאפשרות התובע
26 אף לפרסמו. אשר על כן עתירת התובע לפרסום התנצלות ע"י הנתבע, דחית בזאת.
- 27 114. לקראת סיום אציין כי במהלך ניהול התיק הוצעו על ידי בית המשפט הצעות שונות, כאשר
28 בסופו של דבר, בפסק הדין החלטתי לקבל את התביעה, לאחר שעיינתי בסיכומי הצדדים
29 וכן עיינתי שוב בכל החומר בתיק, כאשר בכל שלב, בית המשפט ציין כי הוא פתוח לשכנוע,
30 וכך הוא אכן הדבר.
- 31
32
33
34

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 56385-09-19 כהן נ' בן שימול

תיק חיצוני:

סוף דבר

1

2

115. אני מורה על קבלת התביעה

3

116. הנתבע יפצה את התובע בגין פרסומי לשון הרע נגדו, בסך כולל של 45,000 ₪.

4

117. הנתבע יישא בהוצאות התובע בגין אגרות ניהול התיק בסך 5,000 ₪, ובגין שכ"ט עו"ד בסך

5

15,000 ₪ (התיק נוהל עד תומו, היה קדם משפט, 2 דיוני הוכחות, הוגשו תצהירים, תיקי

6

מוצגים, הוגשו סיכומים).

7

118. הודע לצדדים זכות ערעור על פי דין.

8

119. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

9

10

11

ניתן היום, ל' אב תשפ"ב, 27 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

12

רחלי טיקטין עדולם, שופטת

13

14

